

GRAFOLOGIA,
LLEGIR MÉS ENLLÀ
DE LES PARAULES

ANNEX

ÍNDIX

Introducció	3
Entrevista a la grafòloga infantil Ana López	4
Entrevista al pèrit cal·ligràfic José Javier Simón	10
Entrevista al psicòleg Àlex Martínez Miralpeix	14
Recull d'escrits de persones adultes	16
Recull d'escrits de nens i nenes de Primària	34

1. INTRODUCCIÓ

Quan vaig començar a buscar informació pel treball, vaig veure que no en tindria prou llegint llibres i buscant per Internet, sinó que m'hauria de posar en contacte amb experts en la Grafologia per tal d'endinsar-me millor en aquest món. D'altra banda, també vaig pensar que seria molt millor poder il·lustrar el que expliqués amb exemples, posant alhora en pràctica tot allò que anava aprenent.

Així doncs, a continuació hi ha les tres entrevistes que vaig fer a una grafòloga infantil, a un pèrit cal·ligràfic i a un psicòleg, ja que crec que és interessant que totes figurin en el treball perquè gràcies a aquestes persones el meu interès per la Grafologia va créixer. A més a més, també estan adjuntats els noranta-set textos que he recollit i utilitzat a l'hora de fer el projecte.

La intenció d'aquest Annex és complementar, sobretot de forma visual pel que fa als textos, tota la part teòrica del meu Treball de Recerca i donar diferents punts de vista, mitjançant les entrevistes, sobre la Grafologia.

1. ENTREVISTA A LA GRAFÒLOGA ANA LÓPEZ

Buscant per primera vegada la paraula *Grafologia* a Internet vaig descobrir el gabinet +*grafó* de Vilanova i la Geltrú, centrat en Grafologia aplicada. Pensant que seria una bona idea posar-me en contacte amb ells per tenir una primera impressió del que era la Grafologia, vaig decidir enviar-los-hi un correu explicant-los el projecte de treball que tenia.

Va ser l'Ana López, directora de +*grafó*, qui em va respondre. López va fer el seu primer curs sobre Grafologia el 1998 i va diplomar-se en Grafopsicologia en orientació familiar i professional el 2010. Un any més tard, va crear el seu propi gabinet centrat en la Grafologia infantil i la reeducació grafoestructural.

Contenta i emocionada no va tenir cap problema a resoldre'm, amb amabilitat i paciència, els meus primers dubtes sobre la Grafologia, obrint-me les portes a aquest estudi i convidant-me al seu despatx on va tenir lloc la següent entrevista una tarda de juliol.

a) Què és la Grafologia i d'on sorgeix?

En temps d'Aristòtil ja s'intentava descobrir i es parlava que l'escriptura era un reflex de la persona. Llavors, pensaven que al llarg del temps es podria arribar a desxifrar aquesta escriptura i que, a través d'aquesta, es podria saber el color dels ulls, dels cabells i com era la persona a la qual pertanyia en tots els sentits. Evidentment, això no era possible.

Amb el temps van haver-hi alguns grafòlegs estudiosos, normalment escriptors (capellans que es dedicaven a escriure), que tenien el temps i la capacitat per analitzar. A través de moltes escriptures van veure que les persones escrivien diferent entre elles, tot i sent de la mateixa època i compartint espai i entorn. A partir d'aquest moment van començar a analitzar. Això de què et parlo fa moltíssim temps.

Aleshores, partint d'aquí, van intentar esbrinar quins paràmetres hi havia que coincidien entre els dos diversos tipus d'escriptura i quins no i ho van començar a contrastar. Això ho van fer observant com escrivien aquelles persones que coneixien i comparant els trets que aquesta mostrava amb d'altres.

Més tard, a França, Michon va decidir estudiar l'escriptura des d'un paràmetre molt més científic i, per tant, va començar a establir unes regles d'estudi. Posteriorment, aquestes normes es van anar completant.

Un estudiós crea i inventa, l'altre estableix les claus per analitzar i el darrer ordena tot això i instaura les lleis científiques perquè la Grafologia sigui una ciència científica.

b) La Grafologia és una ciència exacta?

No, és humana, és com la psicologia. La psicologia és una ciència exacta? No, ho són les matemàtiques. Hi ha un percentatge d'inexactitud perquè tracta de persones i les persones són molt complexes i per tant no es pot determinar d'una manera fixa la personalitat d'una persona i que aquesta no pugui variar. Tot i això, tens un 90 i escaig per cent, diria que el 98%, de possibilitats que encertis. Bé, no és encertar, és seguir tota una metodologia grafonòmica i científica en la qual has de valorar i has de puntuar abans de no fer una anàlisi definitiva i, a més a més, ha de ser objectiu. No pots dir com és una persona més o menys: has de mirar paràmetres, has de mesurar, has de puntuar i has de ser observador (no pots dir allò que no veus). Per tant, no és exacta, però sí que és una metodologia científica.

c) En què s'aplica i per a què serveix?

La Grafologia és molt ampla. La mare de la Grafologia, la ciència grafològica, és el que se li diu *Grafologia*, però després hi ha diferents branques: la branca més psicològica, la branca que tracten els psiquiatres, la branca de recursos humans, el peritatge cal·ligràfic i judicial, els estudis de documents, i la grafopsicologia infantil (on també hi ha la reeducació de l'escriptura, que no vol dir teràpia), entre d'altres. Totes elles són branques de la ciència grafològica.

En Recursos Humans la Grafologia s'utilitza per a la selecció de personal. Pots fer-ho a través de competències, buscant paràmetres. Per exemple, si vols una persona àgil, dinàmica, ordenada i responsable, vas a buscar aquests paràmetres en l'escriptura de diversos candidats, puntues i et surt una persona amb aquests paràmetres. D'una altra manera seria a través de l'informe grafològic, que seria a través de la grafonomia, mitjançant la qual busques els gèneres gràfics, les lletres reflexes, els trets personalitzats de cada persona (els tipus) i la firma (la firma, la rúbrica i la posició d'aquesta respecte al text). Amb tot això pots fer un informe i pots dir com és aquesta persona.

Si vols fer un estudi de la personalitat has de buscar i avaluar les capacitats mentals, socials, emocionals, accionals i laborals de la persona que es vegin reflectides en l'escriptura. A partir d'aquí, vas buscant els paràmetres que indiquin aquests trets i, en funció dels que trobis, crees tot un informe grafopsicològic que determina perfectament com és la persona. Això, com a estudi de la individualitat.

En la grafopsicologia infantil es busca la maduresa de l'escriptura de l'infant i les dificultats motrius que aquest té, sempre en relació a la seva edat. Hi ha una altra branca que és la reeducació que el que fa és ajudar a l'infant que ho necessita a aprendre o perfeccionar els moviments gràfics que no ha après en alguna etapa cal·ligràfica. Així, l'ajudes a avançar fins a arribar a la maduresa de l'escriptura que li pertoca per l'edat que té.

El peritatge se centra en la falsedat o no d'un document o d'una firma, i tot això és el que s'ha de valorar i contrastar. Has de tenir una firma que és veritable o que presumptament ho és i l'altra i aleshores fas un estudi molt rigorós en el qual vas veient i contrastant les diferències i semblances. Finalment, has de confirmar si ho és o no, de falsa.

d) Quins són els aspectes més importants a l'hora de fer una anàlisi?

Tot. No es pot fer una anàlisi fent només una part. Has de fer, primer, una visió general i quedar-te amb les idees que tens després d'aquesta primera impressió (és positiva, aquesta escriptura?, està neta?, és clara o no ho és?). Aquesta impressió general ja la portes, però no la verifiques.

Després has de començar pels gèneres gràfics que són set. Els has de mirar tots, no te'n pots deixar cap. Les lletres reflexes, els ovals, la *t*, la *p*, la *m*, la *r*... Totes. Els gestos tipus, per exemple si hi ha angles, si hi ha arpons, si hi ha el tret de l'ocultació (que és quan tira cap a baix), si hi ha el tret de la petulància (cap amunt), si hi ha un tret que mostra autoritat. I tot allò que surt, vas mirant i vas traient informació.

Finalment has de mirar la firma i la rúbrica. Com són? Envoltants, tenen dues línies, són anguloses o no, són ampul·loses o no, si són grans, petites, si estan inclinades, si són ascendents o descendents, si la firma està composta per nom i cognom, nom i cognoms, si només fa una rúbrica, si no s'entén res, si és molt llegible... I després has de mirar quina relació té aquesta firma respecte el text, si està molt a prop, molt llunyana, a l'esquerra, a la dreta...

Tot. No pots fer cap informe si no ho has analitzat tot, ja que la persona és un tot. En l'escriptura està reflectit tot el que és i com més miris més informació tens i més rigorosa és l'anàlisi grafopsicològica.

e) Com és que el traç de l'escriptura defineix el caràcter i personalitat d'una persona?

En l'escriptura no és que la mà qui escriu, sinó que és el cervell que li està indicant el què.

Existeixen diverses etapes de l'aprenentatge de l'escriptura que es reflecteixen en diferents tipus d'escriptura:

- Escriptura precal·ligràfica: l'infant comença a escriure i a fer formes. Posa tot el seu esforç en aquesta escriptura perquè no sap escriure i contínuament està pensant en com fer les formes.
- Escriptura cal·ligràfica: ja té interioritzat el que és la forma però, tot i això, li costa escriure perquè encara no domina l'escriptura (*no està prou madur per escriure*).
- Escriptura postcal·ligràfica: la persona comença a tenir trets personalitzats, ja que el procés des del cervell fins a la mà per fer el gest d'escriure ja està interioritzat (no es pot arribar a fer una escriptura si abans no s'han interioritzat tots aquests moviments i no has personalitzat la lletra).

Primer aprens i després plasmes, interioritzes, ho reflecteixes i, finalment, personalitzes. Tot això està afectat per com és la persona, la seva forma de pensar i de ser com a individu, la família, la societat en la qual viu i els gèns. Per tant, per molt que algú sembli que té la mateixa estructura de grafia que algú altre, no és així, ja que cada persona és única, singular i irreplicable. A més a més, cada persona percep l'escriptura d'una forma diferent, creant realitats diverses. És per això que, tot i basant-se en el mateix (el fet que el cervell dóna una ordre a la mà per fer un gest gràfic), cadascú el fa d'una manera diferent. Això és el que fa que cada escriptura sigui singular.

Per exemple, els gestos tipus és una de les coses que perduren en el temps. Pots modificar la lletra però hi ha uns gestos tipus que seran teus per sempre i això farà que se't pugui distingir, ja que aquests són característics teus fent la teva escriptura única. Per tant, no és només el gest com a energia que surt de cada persona, influenciada per certs aspectes interiors i exteriors, sinó que, a més a més, després es desenvolupa i reflecteix la personalitat de la persona.

f) En cas que en fer l'anàlisi de l'escriptura d'una persona es trobin trets contraris de la seva personalitat, com saps quin d'aquests és el correcte?

El que pesa més, el que té més paràmetres. Totes les persones no som o A o B, i això és el que passa en l'escriptura.

Si tu trobes contínuament els mateixos paràmetres, aquests et diuen que aquesta persona és d'una determinada manera. També pot ser que trobis paràmetres en menor constància, cosa que pot indicar que se sentís així en un moment puntual de la seva vida. Tot i això, no li restes importància. Bé, li restes importància però tens present que aquesta persona manifesta aquest tret. Tots els paràmetres el que fan és potenciar o no potenciar una particularitat i el que has de fer és agafar-te a la que més pes tingui per determinar com és la persona. També pot ser que aquesta persona tingui una personalitat determinada i que no ho mostri en l'escriptura o que, pel contrari, la seva escriptura mostri trets que no es vegin reflectits en la persona (en aquest últim podria ser que la tendència en la seva escriptura sigui mínima i que, per això, la persona mai arribi a manifestar-ho; per tant, això ho has de deixar).

Has de ser molt cuidadós a l'hora d'expressar tot allò que veus.

g) Què influeix en la creació de la lletra pròpia?

La imitació dels altres, la forma que t'agrada, el que fa el pare, la mare, el mestre, l'amiga. Hi ha una tendència, sobretot a una certa edat, en què si una persona fa alguna cosa, aquesta s'estén ràpidament pels amics. Si algú fa un traç determinat i als nois i noies que coneix els agrada, aquests ho imitaran.

Amb el temps es veu si tens personalitat o no. El qui té personalitat acaba per modificar i es crea la seva pròpia lletra. El qui viu a través de la imitació seguirà sempre fent allò que faran els altres. Per tant, és qüestió de maduresa com a persona i, tot i que la lletra depèn no només de l'individu sinó també d'altres factors com l'entorn, l'educació o la cultura, un l'acaba fent pròpia en un moment determinat.

h) El fet que actualment moltes coses es facin de forma informàtica, perjudica l'escriptura?

Sí. Mira, precisament hi ha uns estudis científics duts a terme a Estats Units en els quals s'explica que al no treballar l'escriptura manuscrita no es fa treballar certes parts del cervell. Afirmen que teclejant (tant el mòbil, la tauleta o l'ordinador) fas servir una part del cervell que és molt mecànica. En canvi, quan tu fas el gest de l'escriptura t'estàs orientant en l'espai, estàs buscant el moviment gràfic i estàs coordinant pensament, forma i acció. Tot això està treballant diferents parts del cervell.

Ara s'està intentant promoure altra vegada l'escriptura manuscrita, ja que molts nens tenen dificultats en l'escriptura i en el procés d'aprenentatge perquè deixen de fer servir unes parts del cervell que són importantíssimes per després desenvolupar-se bé en els estudis.

i) Actualment, es dóna importància a la lletra? A les escoles es potencia que els nens aprenguin a escriure?

Aquesta és una lluita que jo tinc ara. Els professors no han estat preparats per això. Durant molt de temps, ja fa anys, era una cosa molt important. Després es va pensar que l'escriptura havia de ser totalment anàrquica i cadascú escrivia com volia i tothom podia fer el que volia. S'ha demostrat que no ha de ser així.

Una escriptura està basada en unes normes cal·ligràfiques. L'escriptura té una manera de fer i, per tant, hem de seguir aquestes regles.

Tothom diu que la manera d'escriure o d'agafar el llapis (que ha de ser en pinça) és una ximpleria, però no ho és. Aquest, el d'agafar les coses en pinça, és un moviment molt natural i controlar el llapis t'ajuda a escriure millor. Si no el controles, no controles l'escriptura. Això a les escoles no s'ha cuidat.

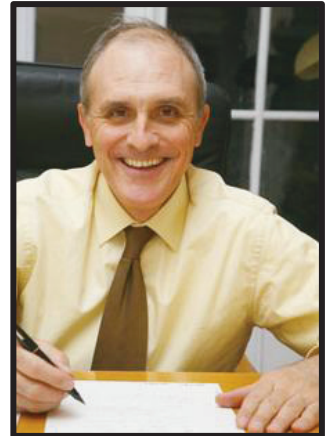
Ara també se n'adonen que hi ha nens que no fan la lletra que haurien de fer per la seva edat. Fins ara ningú se n'havia preocupat. Ara comencen i jo estic potenciant tot això. Estic parlant amb tutors, escoles i serveis educatius per poder demostrar que la disgrafia es pot modificar però que s'ha d'educar. No cal fer cal·ligrafia, només conèixer i treballar els moviments, interioritzar-los i després personalitzar-los i tenir present que cada nen va al seu ritme. Si un dels passos no es fa de forma adequada, es queden en una fase que no els correspon.

Tots aquests moviments (que formen part de la motricitat gruixuda i sobretot de la fina) s'han de treballar des que el nen neix. Si l'infant no duu a terme tots els moviments que hauria de fer de forma natural, després no es desenvolupa bé (parlant de la motricitat).

Jo espero que si ara comencen a despertar-se i a adonar-se d'aquests problemes, en poc temps podrem començar a treballar força bé el que és la motricitat i les formes gràfiques. Espero que l'escriptura torni a ser el que és: un reflex de la personalitat i de l'individu.

2. ENTREVISTA AL PÈRIT CAL·LIGRÀFIC JOSÉ JAVIER SIMÓN

José Javier Simón, nascut a Madrid el 1952, va estudiar Ciències Biològiques. Tot i això, va descobrir la Grafologia i des del 1982 s'hi dedica exclusivament, tant a la Grafologia en si com a la Perícia Cal·ligràfica.

Des de llavors, s'ha diplomad en Grafologia per la Sociedad Española de Grafología i en Perícia Cal·ligràfica per la Asociación Grafopsicológica. És investigador, divulgador i professor de Grafologia i, a més a més, ha escrit diversos llibres com per exemple *El gran libro de la Grafología*, *Cómo hacer análisis grafológicos* o *Grafología fácil*. Actualment, treballa com a perit cal·ligràfic judicial als Jutjats de Madrid.

Buscant una visió experta de la Grafologia, després d'haver-me llegit el seu llibre *Grafología fácil*, em vaig posar en contacte amb Simón, via correu electrònic, per tal de preguntar-li si seria possible fer-li una entrevista després d'explicar-li en què consistia el meu treball. Agraït que hagués pensat en ell, no va tenir cap problema en ajudar-me i em va demanar que el truqués per poder parlar directament amb mi, no només per respondre les meves preguntes, sinó també per conèixer els motius pels quals havia triat aquest tema.

Per motius obvis, l'entrevista la vam fer en castellà i crec que és important no traduir-la per no perdre cap dels matisos que ell em va voler explicar. Realment, va ser una conversa molt agradable i interessant.

a) ¿Hay trazos que se manifiestan en miembros de una misma familia?

Es una buena pregunta. Pues sí, puede haberlos. Porque los hijos, normalmente, tienden a imitar la letra de los padres. Pero no tienen por qué ser los padres: pueden ser los profesores o familiares. Entonces, puede haber rasgos que los hijos copien de los padres y madres porque les gustan. La letra proviene de lo que se estudia cuando se es muy pequeño. Cuando se aprende a escribir se hace caligrafía y luego cada uno introduce en su escritura unos rasgos personales que a veces están copiados de los padres.

Sin embargo, no sería nada genético. Tener los mismos genes no significa que se tenga que escribir igual, aunque pueda que hubiera una razón biológica en qué el cerebro, al tener una parte del ADN común, al elaborar los movimientos, los gestos, que es lo que se imprime al escribir en el papel, lo hiciera de una misma forma, aunque es una hipótesis muy aventurada. Tiene sentido, aunque lo normal es que, sobre todo en las firmas, los niños copien la firma de los padres y las hijas de las madres, aunque es más común en los niños.

b) ¿Se puede *educar*, la letra? Es decir, ¿es posible llegar a hacer un tipo de letra que no muestre tu personalidad?

Sí. Tú puedes hacer una letra *falsa*, una letra *fabricada*, una letra *dibujada*. Tú puedes hacer una letra de molde pensando en cada momento como hacer los movimientos. Esto lo hace mucha gente en los juzgados cuando el juez le dice que escriba para comprobar si ha firmado o no un documento o si ha redactado una frase o texto en concreto y entonces la gente, procurando que no les pillen, intentan hacer una letra lo más rara posible. Lo que pasa es que siempre vas a dejar rasgos tuyos ahí por mucho que intentes disimular.

Pero sí que puedes llegar a engañar al grafólogo. Puedes hacer una letra que no se corresponda contigo, que te la inventes. Pero claro, ya no estás escribiendo, estas dibujando un modelo que tú tienes en la cabeza. Estas siguiendo a este modelo que suele ser letras tipo libro, muy tipográficas y, sobre todo, mayúsculas. También depende del tiempo que estés escribiendo: si estás mucho tiempo no eres capaz de seguir utilizando esta letra artificial y acabas escribiendo con tu letra.

Hay otra cosa que es la famosa grafoterapia: técnicas mediante las cuales una persona se le cambia la escritura o la firma o las dos cosas para intentar que mejore su personalidad, que cambie aspectos de personalidad. Y yo eso no me lo creo. Tengo amigas grafólogas que tienen una confianza ciega en la grafoterapia, pero yo pienso que las personas mejoran porque el grafoterapeuta está pendiente de ellos. Se les pone ejercicios para hacer en casa con frases que tienen que escribir de determinada manera, como si estuvieran aprendiendo a escribir otra vez. Es como una reeducación de la escritura y bueno, dicen que mejoran.

Pero claro, cualquier persona que vaya a algún tipo de terapia mejora seguro porque está atendida. Yo creo que la mejora se debe más al terapeuta que al hecho de cambiar la letra. Para mí es como un efecto placebo, la grafoterapia, más que el hecho en sí. Yo pienso que la personalidad, en un momento dado, ya está bastante hecha. Conseguir una modificación

de la conducta cuesta mucho. Y para conseguir ver aspectos de la personalidad de una persona en profundidad es necesario un psicoanálisis de años. Entonces, modificar durante unos meses tu escritura o tu firma no cambia nada. Yo creo que no se sostiene científicamente y no creo que provoque un efecto en la personalidad de la persona. Esa es mi idea de la grafoterapia. Es mi opinión, quizás me equivoco.

c) ¿Se puede hacer, también, con la firma? Me refiero a hacer una firma que no muestre como eres.

¿Falsificar tu propia firma? Sí, claro. Mucha gente lo intenta. Falsificaciones de firmas los hay todos los días. Firmar con otro nombre es imitar la firma de otra persona. Pero la autofalsificación es menos frecuente. He tenido bastantes casos en los juzgados de gente que decía no haber firmado documentos. Hay gente que cuando va a firmar un documento y le ofrece dudas o no está muy convencido de ello, está reacio, entonces hace una firma rara, le sale una firma diferente. Ahora, firmar con tu firma pero hacerla un poco rara, para luego decir que no has firmado algo, ocurre.

d) ¿Qué margen de error hay? ¿Hasta qué punto se puede confiar en un diagnóstico grafológico?

¿Diagnóstico o pericia caligráfica? Porque hay dos cosas. El estudio morfológico de la escritura te permite, por una parte, hacer un análisis de la personalidad. Eso es Grafología. Y luego está la pericia caligráfica que también se basa en los rasgos de la escritura, pero lo que hace es determinar si un escrito lo ha hecho una persona o no, o si esa firma lo ha hecho una persona o no.

Tienen que ver con la Grafología porque ambas se basan en los rasgos morfológicos de la escritura. Pero claro, la primera sirve para intentar averiguar la personalidad, hecho que no es fácil ni por la escritura ni por ningún test ni por nada porque definir a una persona es complicado, y la segunda sirve para averiguar si una persona ha hecho una firma o no, o si ha hecho un escrito o no (aunque sea anónimo), cosa que ya es más fácil y ahí el error es mucho menor, del 10%.

La pericia caligráfica tiene mucha más fiabilidad que la Grafología. La Grafología es un test proyectivo pero es un test orientativo, es decir, te da ideas de cómo puede ser esa persona. Pero no puedes tener la seguridad de que esa persona va a ser así porque es muy difícil hacer una investigación global para establecer unas bases fijas y certeras, contando con consolidación científica.

e) ¿Qué validez legal tiene la Grafología?

Aquí me remito a la pregunta anterior. En realidad me estas preguntando qué valor tiene la pericia caligráfica. El valor es muy alto. Ten en cuenta que cuando se escribe no solamente son las letras que se ven de lejos, sino que si tu acercas el trazo, lo amplias con una lupa o con un vídeo y lo pones en la pantalla de un ordenador, verás cantidad de detalles. Ese conjunto de detalles que hay, de pequeñas cosas en determinadas zonas, todo eso, es como una huella. Equivale a estudiar la huella. Entonces, si se hace un estudio en profundidad, allí la validez es muy alta, al igual que hay un porcentaje muy alto de acertar.

f) ¿Cree que la gente confía en la Grafología?

Vamos a ver... Mi experiencia me ha demostrado que la gente, a parte de alguna empresa que la aplica en selección de personal o de algún gabinete psicológico que la usa, a nivel general en este país, no tiene un interés real en la Grafología y no se fía demasiado de ella. En Sudamérica, por ejemplo, muchísimo. En Alemania, bastante. En Francia sí, ya que es la cuna de la Grafología e incluso existen carreras universitarias cosa que creo que es excesivo.

Aquí, en la pericia caligráfica, la gente sí que confía, pero a nivel de sentir curiosidad por la Grafología. De querer que se le haga un análisis grafológico, pues no. Yo no veo mucho interés real por la Grafología en España. No tiene el éxito que yo pensaba cuando era joven que iba a tener. Esa es la realidad. Yo tenía ilusión de divulgar la Grafología, pero nada. Creo que no he sido capaz de divulgar la Grafología porque no se ha hecho una buena publicidad de ella.

3. ENTREVISTA AL PSICÒLEG ÀLEX MARTÍNEZ MIRALPEIX

Àlex Martínez Miralpeix, nascut a Barcelona el 1981, va estudiar Psicologia a causa del seu interès pel comportament humà. Amb el psiquiatre francès Louis Corman com a model, va profunditzar en teories com la Morfopsicologia i la Grafologia, cosa que el va portar a formar-se en aquests dos camps.

Autor del llibre *Grafología*, el qual se subtitula amb la frase “el reflejo de la personalidad sobre el papel”, i creador del blog *alexmartinezmix.blogspot.com*, en què parla de Morfopsicologia, Grafologia i explica tècniques d'estudi, actualment treballa en la consultoria de Recursos Humans *MorfoTalent*.

Després d'haver-me fet amb el seu llibre vaig pensar que estaria bé poder-li fer algunes preguntes. I així va ser. Vaig enviar-li un correu explicant-li sobre què tractava el meu treball i li vaig demanar si em podria respondre unes qüestions. Sense cap problema me les va contestar via correu electrònic.

a) Fins a quin punt influencia l'escola en el tipus de lletra que un fa?

No és tant l'escola sinó l'edat en què es comença a canviar la lletra. Tots fem una lletra similar fins a l'etapa dels 7-10 anys, quan cada persona comença a fer la lletra de la forma que li sembla més còmode. Si algú no la canvia és degut a una dificultat en la maduresa o a una forma de fer molt convencional.

b) Es pot saber quin percentatge de l'escriptura d'algú és fruit de la personalitat i quin de l'aprenentatge que es té?

És difícil quantificar-ho i igual que abans depèn de l'edat. També cal pensar que en la personalitat hi rau en trets d'experiències que marquen i que conformen formes de fer, i que no són *aprenentatges*. Tot i això, si algú intenta canviar la lletra li serà molt complicat si abans no ha fet un canvi interior.

c) L'edat de la persona fa canviar la seva lletra. Hi ha trets propis de la joventut i la vellesa?

Sí, per suposat. Els trets de la joventut són trets més inclinats cap a la dreta i la lletra més gran, sempre de forma general, ja que després s'ha d'estudiar segons cada persona. Durant la vellesa la lletra acostuma a ser més vertical, tot i que cada cas és particular.

d) Com és que hi ha gent que té una escriptura il·legible?

Pot ser per diferents factors i cal veure quins trets té aquesta *il·legibilitat*. Per exemple, pot ser que sigui una lletra molt allargada o petita. Per això, s'hauria de veure quina qualitat té per poder veure què vol dir.

e) Per què hi ha gent que no canvia mai la firma i d'altres que la canvien sovint? Hi ha algun motiu pel qual la gent tingui més d'una firma?

En principi la firma costa bastant de canviar, ja que és un reflex del *jo íntim* i seria com canviar l'essència de la persona. No he vist cap cas de persones que canviessin sovint la firma. Sí que passa en persones que tenen més d'una firma, tot i que en aquest cas hi ha la *firma oficial* i el *bisé*, que és un tipus de firma ràpida per donar conformitat en documents quotidians, o en persones que han de signar molts papers al llarg del dia, un altre dels factors pels quals la firma oficial pot variar amb el temps.

f) Quines són les diferències més notables entre dretans i esquerrans?

En general, no n'hi ha cap.

g) Qualsevol persona pot ser grafòloga? Per què?

Sí. És un coneixement científic que qualsevol persona pot estudiar i, si segueix bé el mètode, pot analitzar. És com cursar qualsevol carrera universitària.

h) Creus que la gent confia en la Grafologia? Per què?

En general hi ha força acceptació. Fins i tot s'utilitza als jutjats, però puntualment pots trobar persones a qui no els agrada o no li tenen confiança. Tot i això, també hi ha gent que no confia en els metges o arquitectes... No es pot agradar a tothom.

4. RECULL D'ESCRITS DE PERSONES ADULTES

Una part important del treball era poder il·lustrar amb exemples tot el que he anat aprenent i després redactant per tal que les idees exposades fossin més visuals i comprensibles. Per aquesta raó vaig preguntar a familiars i amics si em voldrien ajudar fent-me, cada un d'ells, un escrit inventat en un full en blanc, amb bolígraf (per poder veure millor els traços i em fos més fàcil apreciar els detalls, tal i com em va aconsellar la grafòloga que vaig anar a veure, l'Ana López), d'unes quinze línies i firmat amb totes les signatures que tinguessin.

Hi ha un total de setze escrits, tots ells numerats, amb els quals he pogut constatar allò que llegia als llibres que he consultat sobre la Grafologia, cosa que també em va motivar a anar buscant en ells el que aprenia, a vegades de forma gairebé inconscient.

Els textos que he recollit són de persones d'entre setze i setanta-set anys i en ocasions he pogut veure semblances entre pare o mare i fill o filla, com per exemple que la firma de les mostres número 7 i 10, de filla i mare respectivament, són pràcticament iguals.

Finalment, voldria afegir que vaig trobar interessant fer la portada d'aquest treball a mà (imprimint-la després), ja que es tracta d'un treball sobre l'escriptura i creia que era una bona forma de presentar-ho. A més a més, m'agradaria dir que he utilitzat totes les signatures per donar-li forma i així agrair, d'alguna manera, a tothom que m'ha ajudat col·laborant en el meu treball.

Errem a Ax-les-Thermes, en un càmping a la sortida del poble. I va ser allí on vam conèixer el nostre veí, el senyor Henry. Un home gran, de vuitanta anys, de complexió forta i una amabilitat entra-nyable. Curiosament ens hi podien entendre amb facilitat, ja que la seva dona era de Còrdoba i parlava un castellà força correcte. Només arribar ens va deixar unes peres per poder muntar el toldo. Passats uns dies es va entestar a convidar-nos a un gaspatxo que feia ell mateix; en realitat era una sopa grossa de meló i cogombre. El darrer dia, quan ja marxàvem, va voler que esmorregéssim a la seva caravana, i així vam poder esquivar la pluja. L'home es feia apreciar.

NeS

NeS

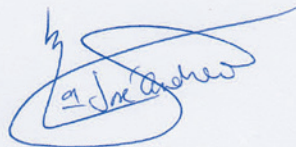
Amor. Una paraula molt petita i molt gran alhora.
 Moltes persones tenim la sort de saber què és i
 com et fa sentir, ja que en el instant que neixem
 podem sentir - ho de molt aprop. L'amor de la mare
 és el que experimentem primer i el que ens marca
 més. Ella és la primera que et fa un petó amb
 amor, és la primera que et dóna una pat d'elles per
 alimentar-te, és la primera que quan neixes, et mira
 amb els ulls plorosos sentint-se la dona més afortunada
 del món. Poc minuts després, apareix l'amor del pare,
 el qual té per d'objecte-te entre les seues mans gegants
 quan et veu tan fràgil i petita. Amb ell et sents la
 seua princesa, protegida de tot el que t'envolta com si
 fosis el seu petit tresor. És el primer que et fa una
 fotografia per el record, el que et fa pessigolles perquè
 somriguis i el primer que, quan arriba a casa després
 de treballar, et fa una abraçada aspillada i et pregunta
 com ha anat el dia esperant que li expliquis tots i cadascun
 dels detalls. Després apareixen els amics,
 aquells amb els quals pots compartir tots els secrets que
 t'envolten i els que t'estimen com si fossis una gemma
 més per a ells. i es que t'accepten tal i com ets i
 fan dels ^{teus} defectes virtuts. A mi encara em falta experimentar
 molts més amor, però amb els que tinc ja sóc feliç.

Hola, Tura! Ara t'explicaré el que hem fet aquesta setmana passada, que no "ha rido mas de pou". El diellens vam anar a València, a l'albugera i ens vam instal·lar. El Xluc i el Xluc s'ho van passar molt bé desobrint la ceste de fusta, la seva habitació, les lliteres, el comandament a distància de l'aire ~~condicionat~~,... Vam dinar i després vam anar directament cap a la piscina. Era una piscina en forma de racó i hi havia una altra pels nens petits xutona que no cobria gaire. Quan vam tornar, vam preparar el sopar: el més xulo de tot! El Xluc s'he va passar nupel fent la foguera a la barbacoa (el Carles no tant, per que va fer molta ~~de~~ ^{fum} ~~foguer~~ i no hi havia manera que sortís flame per tal que el carles s'enengrés!). Espero que t'hagi entretingut una mica aquest text i que et serveixi d'alguna cosa.

Rebros, Ajo

11 d'Agost del 2014

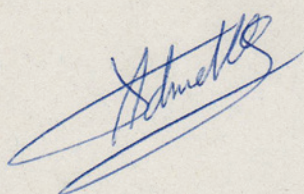
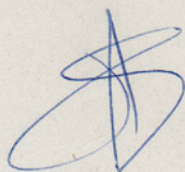
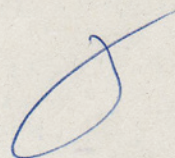
M'he caigut al riu. Anava tot xino-xano pel meu camí, i de cop, estic dins l'aigua, baixant riu avall. De fet, no sé si he caigut, m'hi he tirat o m'hi he deixat caure. Tant se val. Fa calor i dins del riu s'hi està bé. M'agrada. Em deixo portar. El riu corre, i se m'endú cap avall, ample, suau, entre boscos. El sol escalfa.

I vaig baixant, riu avall. Al fons núvols negres. Tempesta. Perdona s'hi està bé. El riu se m'emporta. I jo em deixo portar.

Comença a fresquejar. El sol s'ha amagat. Els núvols negres ja són damunt meu. I el riu baixa ràpid. S'en-calbita. S'estreny. Es retorça dins l'engorjat. Les glogades d'aigua em fan saltar. Perdo la pau. Tinc por. El riu se m'endú. Caic en un remolí. Enorme, fort, incontrolable. Nedo, nuro, lluito contra l'aigua.

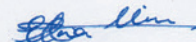
El remolí s'enfila. I jo amb ell. Veig l'aigua barreig d'un altre riu. Ample, lent, suau. El remolí m'escup. M'empenyo fora l'aigua. I caic.

I caic. Més aigua. Més riu. I el riu corre. Suau, ample, entre boscos. I jo amb ell. Sol fins a l'horitzó.

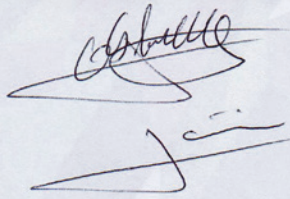

He estat sense ell durant caví uns anys, però cada cop que em
cardo els cordons i les meves roques toquen la pista de car-
teres sento com si ell estigués allà mateix. Puc sentir-
lo animant-me des de les graderies i dient-me les
coses que sóc d'arribar a la meta. Això és part del
per què m'agrada tant córrer, el per què estic content ara
mateix, pensant-me més de lo habitual per superar la
meua marca personal.

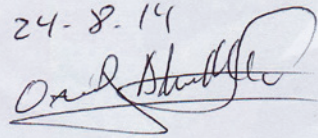
Quan arribo a la marca blanca del terra que indica la
fi del recorregut, em sento i m'estiro panxa amunt
per intentar recordar l'alei. Feia temps que no venia,
de fet, feia més d'un any que no trepitjant el sol
vermellós, però en el dia en que es celebra el cinquè
aniversari des de que ens va deixar, no he pogut resis-
tir-me a tornar a sentir-lo al meu costat i així
recordar-lo.

Oriol Admetlla

24-8-14

Són les cinc del matí. Sona el despertador.
d'apago amb els ulls tancats. Obro el frontal
i desporto a en Martí. Pleguem els sacs de
dormir i ens vestim. Obrim la porta del cotxe
i sortim a fora. És de nit i plou boira. No
es veu res, només sentim les esquelles de les
vaques. Es morgem i ens posem les botes.

Són les sis del matí. Iniciem l'ascensió de
Pica d'Estats. Seguim el camí mig a les fosques
mentre clareja. La rosada del matí ens
deixa els camals dels pantalons i les botes ben
xopes. La boira persisteix i el camí és costut.
Creuem torrents i riusals un darrera l'altre. Deixem
l'estany de Rec-fred a la nostra esquerra. Remontem
les restes de la glacera que ens porta al coll de
Montcalm. Prenem l'aresta que porta cap al cim.
En Martí ve ~~ga~~ el primer. Alça els braços. Som
al cim.

Hola,

Ta ja dies que estic pensant en aquest escrit, en
què puc escriure que sigui xub!! Que sigui proveït per
tal que pugis mirar i remirar per si tot aprofitar-ho
pel treball.

Hi ha qui t'ha explicat què ha fet a l'entru i l'ària
t'explica la seva experiència amb els nens i les cartes;
els teus amics et parlen de moltes coses: de sentiments
d'entredis, reflexionen sobre vida, de la música, de l'amor...
Fins i tot, el Dalt, en capaç de fer una dissertació sobre
diversos d'un conte tan senzill com els tres porquets,
que realment li ha quedat molt bé!!

Tots són diferents, però tots els escrius tenen una cosa
en comú, el meu índex. tot, en el moment d'escriure,
heuen pensat en tu i això està molt i molt bé!!

Sempre en macro per un favor quan te'l demanen,
però encara en men xub que algú pensi en tu per
demandar-te'l... no en que algú filosofar, però això
vol dir que tu te'ls estimes i ells t'estimen a tu!!

Ouhhhhh!! Per cert, una abraçada de celles que
no s'acaben mai!!!

Dalt

Admette

Reflexió 4-9-2011

No esperis que passi el que no t'esperes, anticipa't a la realitat i menja't el món! El temps és or, cada segon que estàs vivint ara mateix no el tornaràs a viure més. Aprofita el que tens, no el que vas tenir ja temps. Què hi dius? Has de viure la vida al màxim. L'important no és ser colpejada fort sinó que ~~esperar~~ preparada estàs per ser colpejada.

Aprèn a somriure encarant-te a la vida, l'últim que has de fer és enfonsar-te. Si t'enfoneses, invites a tots els altres a que se't mengin viva. Si t'enfoneses ets vulnerable. Si et caus... torna't a aixecar i demostra tot el que vals! I sobretot: mai perdís sense haver lluitat.

Gerard Adell

ELS MEUS ESTUDIS

Primer de tot i abans d'entrar en matèria, ja des de ben petit he tingut problemes i discussions mentals amb mi mateix sobre el tema d'estudis. Sempre m'han agradat les ciències, però assignatures com l'Economia em cridaven l'atenció. Finalment vaig escollir per allò que trobava interessant i em vaig adonar en un món gairebé desconegut.

Crec que vaig prendre una bona decisió, encara que sempre em quedarà el pensament de "què hagués passat si...?". Tot i així, tinc ben clar que continuaré per aquest camí. Amb una mica de sort entraré a una bona universitat, no em quedaré gaire còrric per aconseguir-ho. Ara el debat intern ha deixat de ser ~~l'elecció~~ l'elecció de la ciència o l'economia, ara està en escollir ADE o la carrera d'Economia pura. Encara que dubti, se que em troaré la llicenciatura i, si els diners ho permeten, un Màster.

Poc a poc vaig avançant. Tinc tot agraït ara per a decidir-me i a més a més per estar en tant relaxat en quan al tema de notes, ja que tinc un bon matalàs. Ara, només em queda esperar i mirar que em depensi el meu futur acadèmic i laboral.

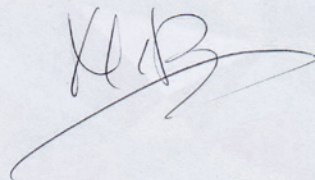

¡Hola!

Vull explicar una experiència que fa dos estius vaig tenir amb els meus nets, de la que m'estic molt orgullosa. Vaig proposar-los que tinguessin una comunicació entre nosaltres, permetent l'escureu cartes, jo vaig dir-los que cada mes d'estiu ~~deu~~ escriuen una carta. Tot plegat seria tres setes i tres mesos.

Jo vaig pensar que la meua proposta no tindria èxit,quina va ser la meua sorpresa el veure que tots van seguir la meua proposta. Quan totes les cartes, això amb va servir per practicar la meua escritura en català ja que deixa molt que desitjar. m'agradaria tornar repetir l'experiència.

~~H. Rosa Sabatella~~

10

Extracte sobre la vida de tres

garrins

"Heus aquí la història ^{de} ~~de~~ tres jovanells de raça porcina, que passejaven per un magnífic paratge: un gram extensió verda clapejada de totes les flors i pomelles que pogueren mai imaginar. Al veure tal meravella que s'extenia davant dels seus ulls, van quedar ben astorats, esmaperduts i embadalits! De manera que a les ments de les tres cries de garrí, aparegué la mateixa imatge: la d'una magnífica i acollidora llar on poder paripetar-se en dies de fortes precipitacions i, sobretot, protegir-se del ferotge i terrible canis lupus, bulgar i altrament conegut com a: llop. I a partir d'aquest punt, on ja he introduït la "Inèdita i magnífica odissea dels tres porcells", cadascú que ~~va~~ s'imagini dins del seu magi com acabarà la història d'aquests tres joves bacoms." (fin de la cita)

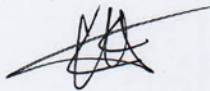

- Autor: Martí Admetlla i Sallent
- Edat: 16 anys, 4 mesos, 17 dies, 16 hores, 28 minuts i pocs segons (al moment de redactar l'extracte)
- Grup sanguini: A+
- Sexe: varó
- Talla de calçat: 43 (eur.), 9'5 (USA), 10 (mex.)

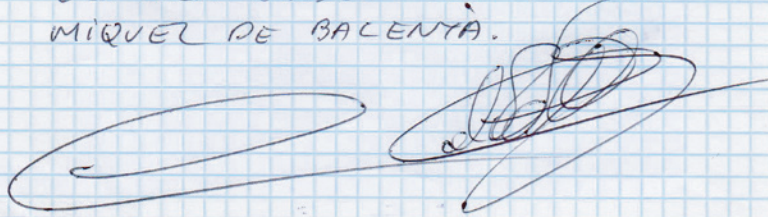
La música. Indiferent per uns, el món per altres. Grec que la música té un poder increïble sobre l'ésser humà: La música et fa ballar, plorar, somriure, recordar, ... sentir.

Moltes vegades em pregunto què faria sense la música, què faria sense poder posar-me els auriculars i perdre'm en un món buit amb l'única companyia de melodies que, com he dit abans, em fan sentir com res m'ho fa fer. Arribar a emocionant-te i a que se't posin els pèls de punta escoltant una veu cansada sentint el dolor que expressa la lletra, escoltant uns agusts donant gràcies a la vida, escoltant cors festejant l'amistat, ...

La música té el poder de dir el que tant costa dir parlant. És un món gran i és fàcil perdre's. Quan el món et faci sentir petit, només has d'escoltar la música, sentir com et murmura que ets gran, que ets fort, que pots amb això i molt més. Això és el que fa la música, la tens sempre que la necessites i per a tots els moments; si estàs trist la música tindrà paraules boniques per dir-te; si estàs nerviós tindrà boniques melodies per calmar-te.

PLOU, PLOU I PLOU. NO PARA DE PLOURE.
AQUESTA TARDA A LES SIS, HEM DECIDIT
ANAR A LA PISCINA AMB EL LLUC I
EL MAGÍ. FEIA NUBOL PERO HEM DECIDIT
AGAFAR LES BICICLETES I HEM ANAT
PEL CAMÍ DE TERRA FINS A LA PISCINA
DELS ROURES. AC ARRIBAR HEM
TROBAT ALS AMICS AROLA I JOFRE
I ALS SEUS PARES. EL CEL ESTAVA
FOSC, FOSC MOLT FOSC I EL LLUC I EL
MAGÍ S'HAN BANYAT EN LA PISCINA
GRAN. JO HE DECIDIT NO ENTRAR
A LA PISCINA I M'HE QUENAT PARLANT
AMB ELS PARES DE L'AROLA I EN
JOFRE I HEM ESTAT PARLANT SOBRE
L'ESCOLA FAMILIAR DE SEVA I EL
M'HE EXPLICAT QUE AQUEST ANY
CANVIEM D'ESCOLA AL LLUC I AL
MAGÍ I ELS HEM MATRICULAT A
L'ESCOLA BASSEROLES DE SANT
MIQUEL DE BALENTÀ.

04-09-14

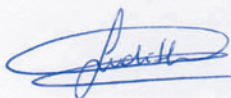
Quan la tristesa s'apodera de nosaltres, la primera cosa que fem és plorar.

El que podem fer per alliberar tot aquest dolor és escoltar música i recordar totes les coses que ens han passat, records que pensarem que ja no estan en la nostra ment, però que mai han desaparegut.

I en aquells moments és quanensem que l'única cosa que tenim, és la companyia de la música per calmar el nostre dolor, i poder expressar tot el que no podem fer amb paraules. I aquesta tristesa que ens acompanya és una tristesa que costa molt superar, una tristesa que ens acompanya amb cada passa que donem.

Sempre podem pensar que la tristesa marxarà per si sola, però, estem equivocats. Sempre necessitarem ajuda, ja sigui per part d'alguna activitat com per part de les persones que ens rodegen.

Però el que hem de pensar, és que la tristesa no només és un cas que afecta a una persona en particular, sinó que hi ha molta gent que sent el mateix que nosaltres sentim alguna vegada en la nostra vida.

Donen les males llegendes, que en una oïda
maineem hi oïem una douzella, que no
feia res més a fer que brodar un morador
per a la reina.

Com que era de mena despitada, se li va
acabar el fil amb la fein a mitges.

En dimenge i les mercuries estaven tancades,
així que va anar cap al port, a veure si
en algun botiga de "xinos", que no tinguera
mai, podia comprar-ne.

Mentre camina, europeja amb un maine
que li diu que a la seva casa en tenen de
fils de tots els colors. La noia, que
tante en una mica bleda, se l'ocia i
puja al vaixell. Mentre va tirant els
fils s'adonava.

Quan es desperta, veu que està envoltat
de la mar i s'enfada amb el noi i li

reclamar que la tornin a terra, que
ella és de veia i el mar la mareja.

Ell sent-se el xulo, li diu que és,
ni més ni menys, que el rei d'Anglaterra,
que fins dies que l'havia vist i s'havia
enamorat bojanent d'ella... per això
l'havia raptada.

I la bleda de la noia, va i se'l crea

Amor

gime el viento entre las acacias
 lamentos espectrales del infierno
 las mujeres se persiguen asustadas
 y los hombres entrecierran sus miradas.
 Son las almas que vagan sin descanso
 por los bosques de acacias retorcidas
 suspirando por un descanso
 que les es negado eternamente
 Con sus cuerpos vaporosos como niebla
 con sus ojos abiertos, ya sin vida
 de día se van a sus sepulcros,
 deseando que no llegue la noche.
 Maldito destino
 el de estos muertos,
 que no pueden descansar
 ni aun durmiendo.

Elena

5. RECULL D'ESCRITS DE NENS I NENES DE PRIMÀRIA

Em vaig plantejar que part del treball de camp podria ser analitzar l'escriptura dels infants. I quina millor opció que anar a l'escola del meu poble per trobar el que buscava? El mes de maig passat vaig anar a trobar la Carme Tamarit, tutora del grup de primer de Primària i qui anys enrere havia sigut tutora del meu germà. Li vaig explicar el meu projecte: analitzar l'escriptura dels nens i nenes de primer i cinquè. Li va semblar una gran idea i va estar molt contenta que hagués pensat en ella i en els seus alumnes per dur a terme la meva tasca.

Després de parlar amb ella vam anar a parlar amb la directora per demanar-li permís per comentar-li a la tutora del grup de cinquè la meva idea i així tirar endavant el projecte. Totes es van mostrar molt disposades a ajudar-me.

La setmana següent vaig anar dues tardes a l'escola. Ja havia quedat amb les dues professores que demanaria a cada curs que em fessin dos textos: un de copiat i un d'inventat. Elles em van dir que, perquè no hagués d'anar tantes hores a l'escola perdent temps d'estudi pels exàmens de finals de curs de primer de Batxillerat, farien el text copiat a classe i així, quan les anés a veure ja tindríem la feina mig feta. D'aquesta manera, quan vaig anar a veure els dos grups només calia que em fessin el text inventat.

La primera tarda vaig anar a la classe de primer. Només coneixia a alguns nens i nenes del curs, ja que la majoria no eren del poble i, per tant, no els havia vist mai. Tot i això, tots sabien qui era. La Carme els havia explicat què venia a fer i tots estaven encantats i ansiosos per començar. Recordo que no sabien de què parlar-me, així que els hi vaig proposar que m'expliquessin que farien, o què volien fer, aquell estiu. Just després, tots van callar i es van posar a treballar de valent. Quan van haver acabat d'escriure-ho tot i també d'explicar-m'ho, em van demanar si podien fer-me un dibuix. Els vaig dir que sí, així que em van il·lustrar de mil maneres diferents el que farien aquell estiu.

Dos dies més tard vaig anar a veure els alumnes de cinquè de Primària. També havien copiat el primer text i estaven preparats per redactar el segon, aquest lliure. Com que tampoc sabien de què parlar-me, els vaig proposar fer-ho del mateix tema que els més petits. Els va semblar fantàstic i, igual que els altres, van començar a escriure en un moment. Quan van acabar em van demanar que tornés el curs següent perquè volien tornar-me a fer un escrit.

Amb aquestes mostres, com he dit al començament, volia analitzar l'escriptura de nens i nenes. Tot i això, després de posar-me en contacte amb la grafòloga infantil Ana López vaig veure que no podria fer-ho, ja que en estar en un període de creixement no es pot fer un informe

grafopsicològic perquè la seva personalitat canvia contínuament i, en conseqüència, la seva lletra. A més a més, els infants han de passar per un procés de maduració grafomotriu, és a dir, han d'aprendre a fer una sèrie de gests que els permetran plasmar al paper allò que volen dir mitjançant l'escriptura. D'altra banda, també cal tenir en compte que no tots els nens i nenes passen per aquest procés alhora, cosa que comporta que hi hagi diferències notables entre infants de la mateixa edat, ja que cadascú aprèn tots aquests moviments a un ritme diferent. El que sí que es pot fer, però, és valorar el grau de maduresa grafoescriptural que cada nen i nena té d'acord a la seva edat.

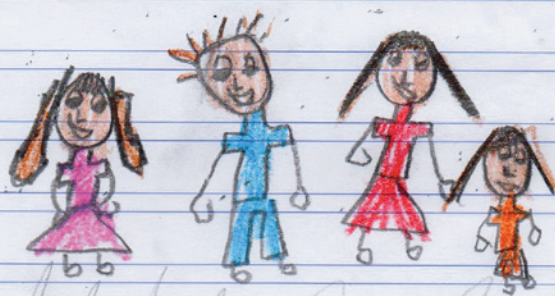
Per aquest motiu, al ja tenir començat el treball i no poder fer el que m'havia plantejat en un inici, vaig decidir no desaprofitar els escrits que m'havien fet tornant a l'escola per veure com havia evolucionat la seva lletra al llarg d'aquest temps. Així doncs, aquest octubre hi vaig tornar, a l'escola. Ja feien segon i sisè i, malgrat haver passat uns mesos, tots m'estaven esperant amb les mateixes ganes. Com l'altre cop, primer vaig anar a la classe dels més petits, que ara feien segon, i em van escriure un altre text, aquest sobre les vacances de Nadal. En el cas del grup de sisè, vaig parlar amb la seva tutora i vam quedar que m'escriurien el text un dia a classe i que jo l'aniria a recollir a la tarda. Quan hi vaig anar tots em demanaven si duia els textos que m'havien escrit el curs anterior, que els volien veure per mirar si veien alguna diferència en la seva lletra, que sí que hi era, i els va fer molta gràcia veure com la seva escriptura havia canviat amb aquest poc temps.

Amb aquest recull de mostres es pot observar l'evolució que ha tingut la seva escriptura en cinc mesos i la gran diferència que hi ha en la lletra, però també en els dibuixos, de nens i nenes de la mateixa edat.

Tots els textos que em van redactar, un total de vuitanta-un, estan adjuntats a continuació. Cada un d'ells té un número diferent a baix a l'esquerra (de color verd el dels alumnes de primer que van passar a fer segon i de color blau el dels alumnes de cinquè que van passar a fer sisè). De cada alumne, tret de tres, hi ha tres escrits i per aquest motiu, cada número està repetit, ja que cada un d'ells correspon a un nen o nena. El primer escrit és el text inventat que em van escriure l'any passat, el segon és el text copiat que em van redactar també el curs passat, mentre que el darrer és el que em van fer a l'inici d'aquest curs.

1

Anire al campine amle el papa i la marna i la
garmona. Anire a una casa de calenier amle els
papes i la garmona i els cosins. Anire a la
pizina a fer carnet de natarie amle las
amigas. i anire al canal destiu de
sant elgat. i anire a la platja.

1

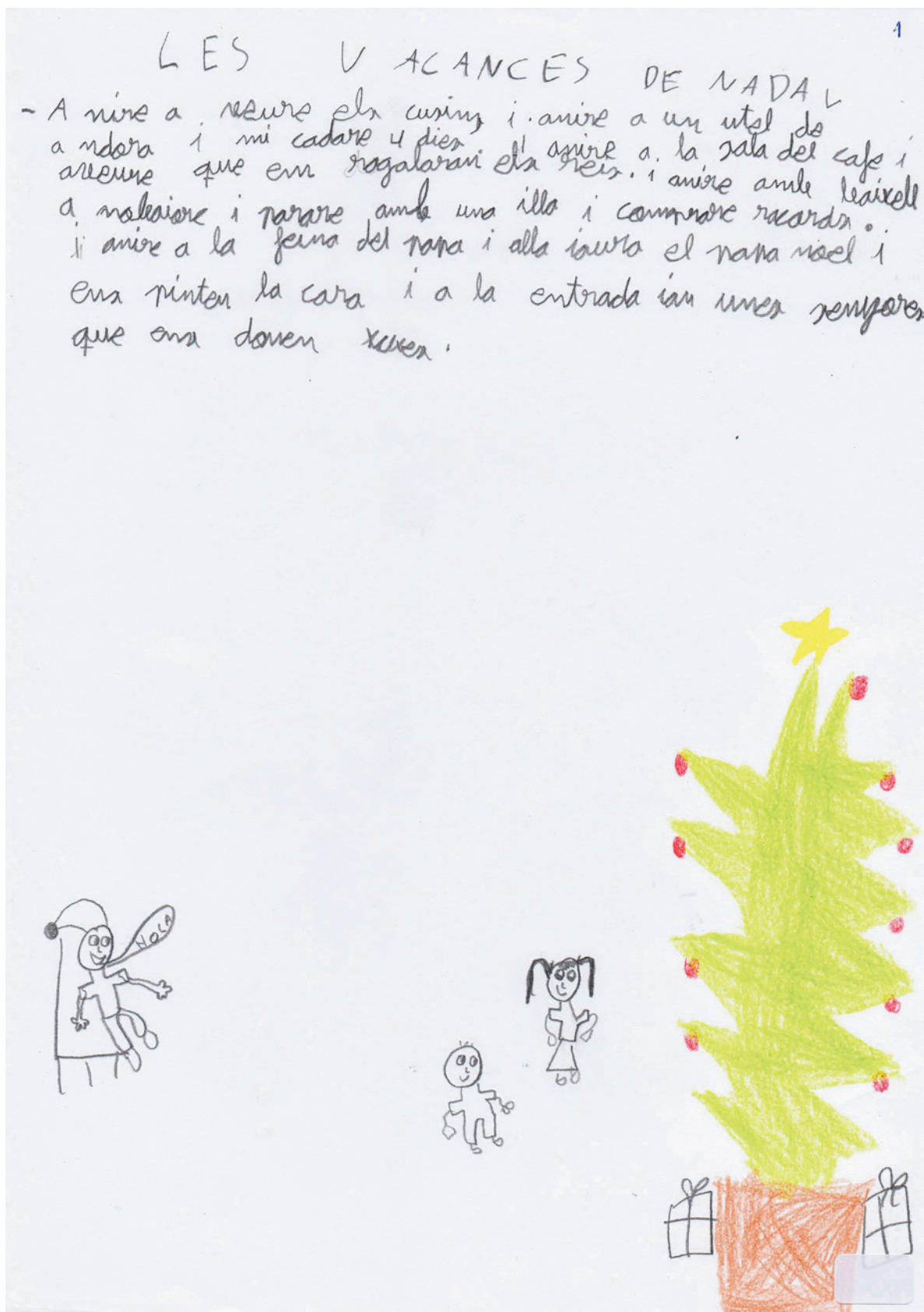
La carta, 3 de juny

Puig - Raig, 3 de juny de...

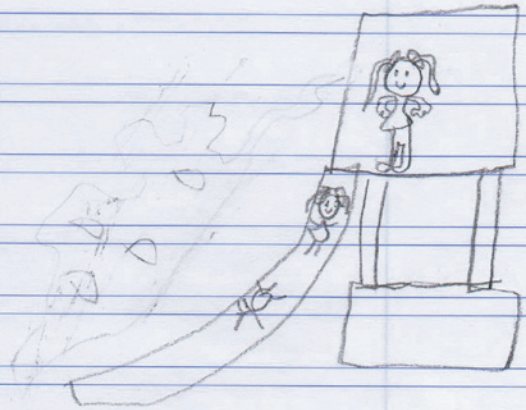
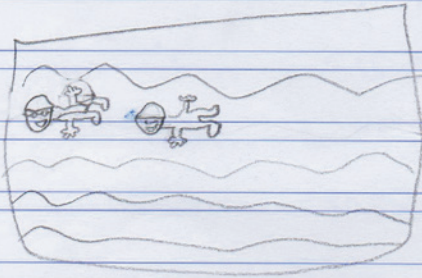
Hola, avis, com

com es teu?

Els pares m'han dit que aquest any
passarem les vacances a Palamós
amb els nebots. Estic molt contenta perquè
així estarem uns quants dies junts, que
bé! A en Xavi també li fa molta il·lusió
venir. Un envia una foto seva de quan va
fer tres anys! Tinc moltes ganes d'anar
a la platja i de jugar a la sorra amb
el meu germinet. Podria anar a la fira i
una abraçada

sui anavi a la piscina i amb la platja i manja gelat
 amb la meua família i anavi al poble a jugar amb els meus
 germans magrejava molt i feia molta calor

2

la carta

A l'Engrinyol 3 de juní de 2014

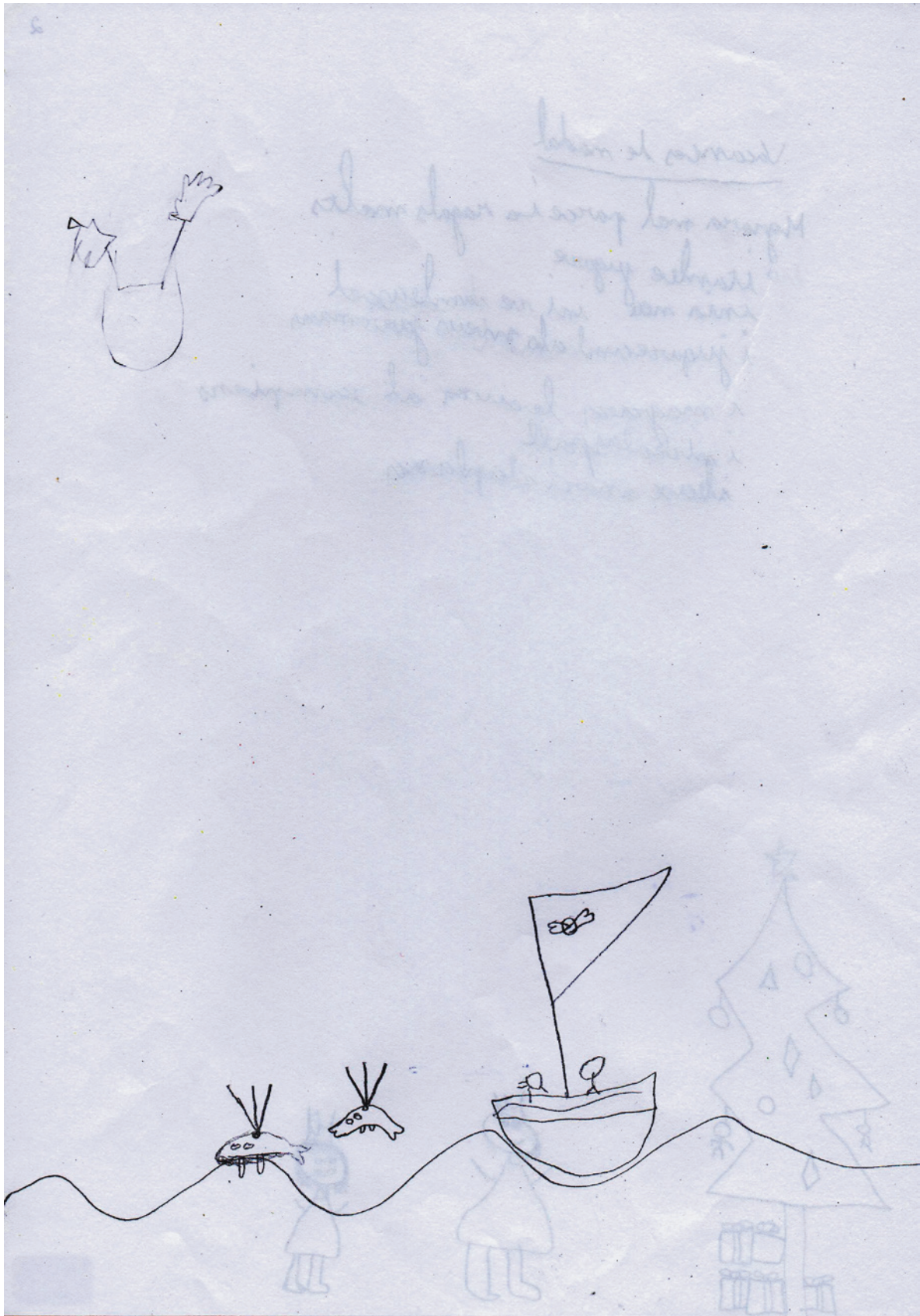
Hola avis

Hola avis com esteu?

Els pares m'han dit que aprofitant
passarem les vacances a Salambó amb nosaltres
Estem molt contents perquè així estarem uns quants dies
junts que bé! i enlloc també li fa molt il·lusió
veure'ls en la nostra casa de quan era petit.
Una molt bona d'anar a la platja
i de jugar a la sorra amb el meu
germà i de veure'ns a la fira una altra vegada.
Una

Vicaries de nadal
 Magra mal parveia regals malts.
 i tanke jugave
 inia neu in re ambeaxel
 i jugave amb als meus paromans
 i magraa leura al xampians
 i micalaspall
 i l'ax anari alaplaxen

3

AL PAXA AL PISNA
 MEUAIWA XA OERA DAVOS o o
 ANIDE LA PRONA
 QUVA TAD/ ALVA
 ANI AL CAS STIU

3

LACARTA

PU

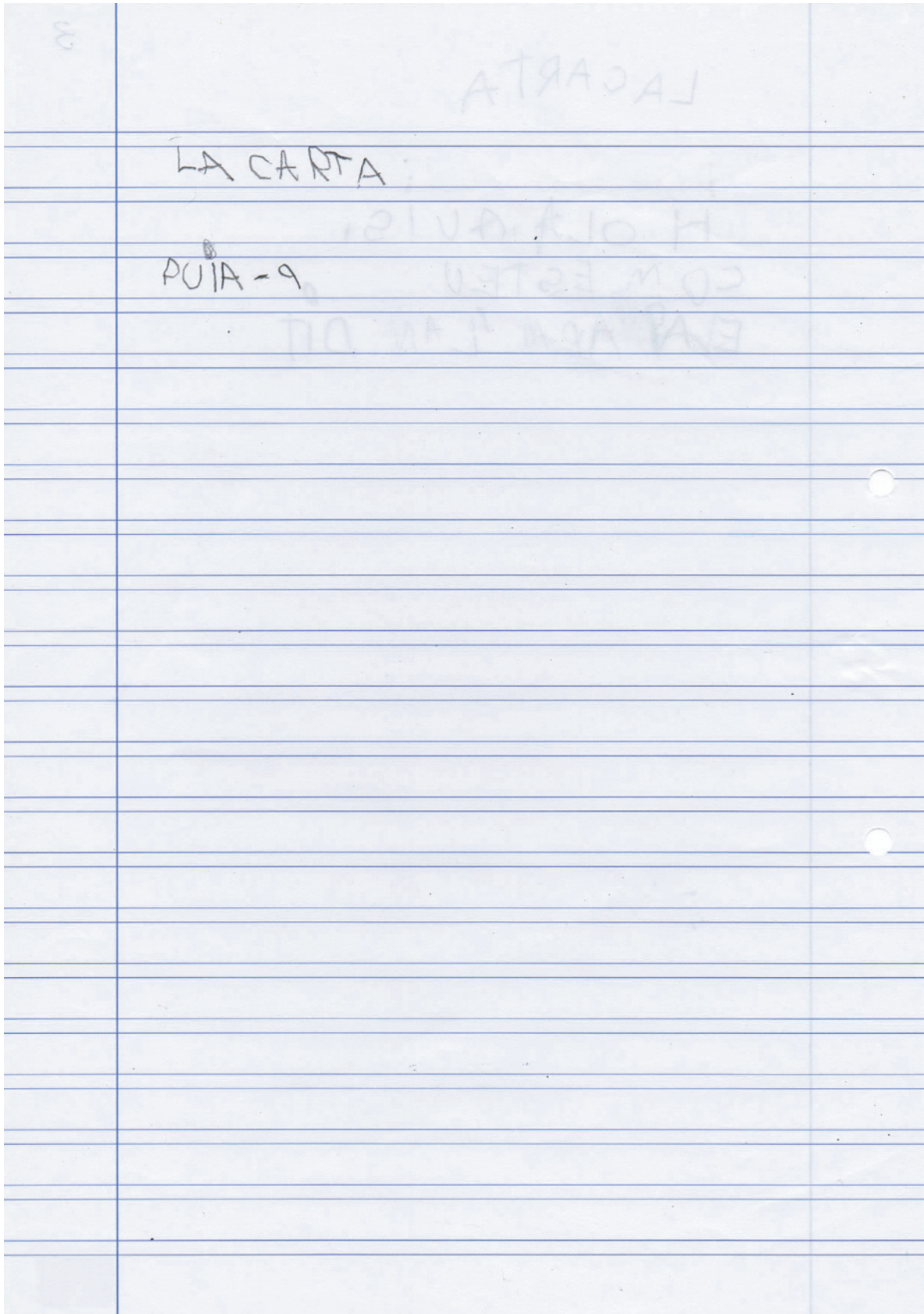
ATYACAL

HOLA AVISI

COM ESTEU

P-AIUA

ELAB ADM LAN DIT

3
LAS VACACAS

AIEV DEOA

FAE LA CARTA

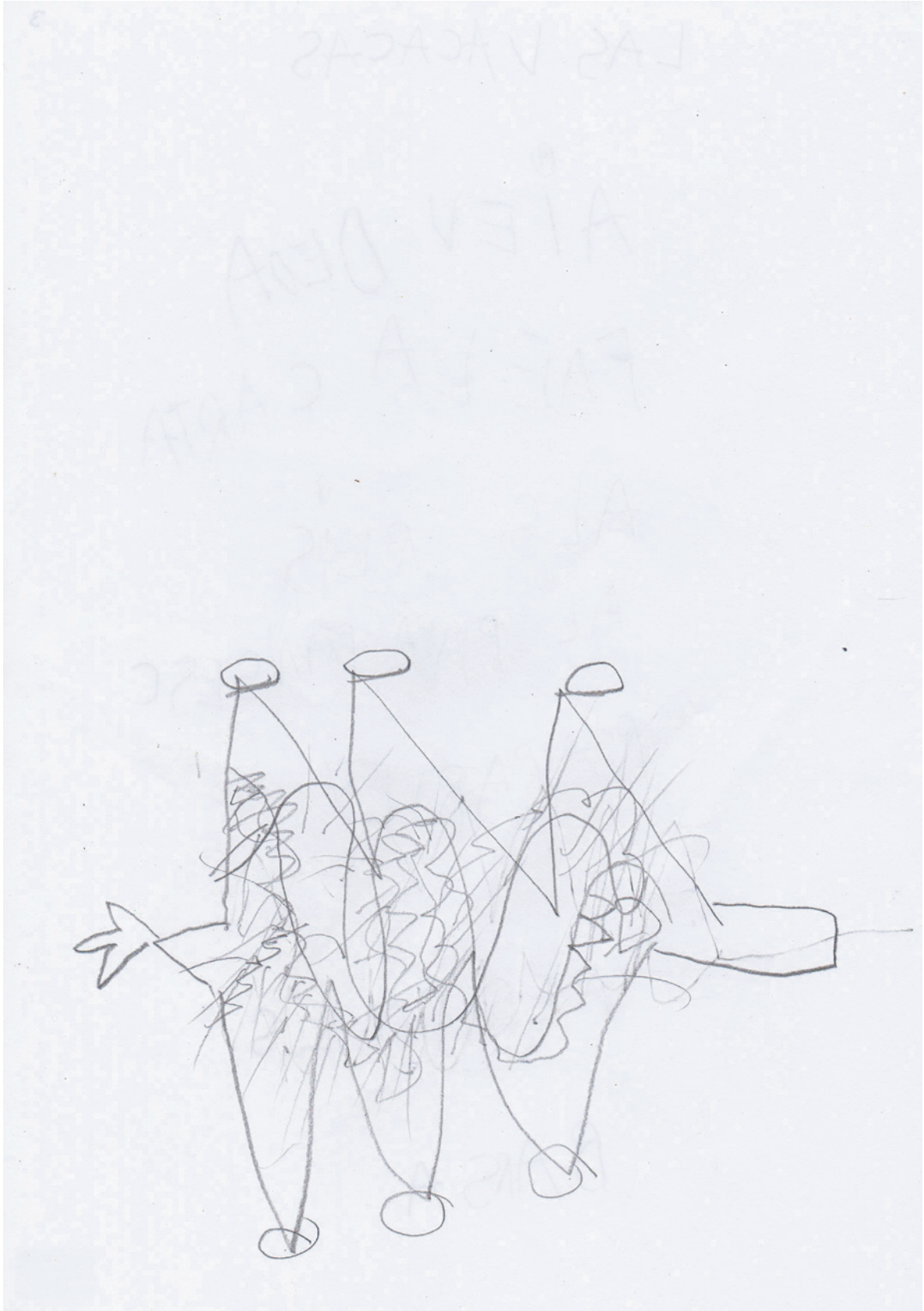
ALS REIS

AL PAPA FANSESC

RAPARTET

RES MES

BARSA

4

Arriba a la piscina i un dia marxare
a vacances i en vallare a la playa
i si l'ella picina un vallare a les 2
casas. i tane cera el meu embersava
i arive el casal del estiu,

4

La carta

Pili - 3 de juny de 2014

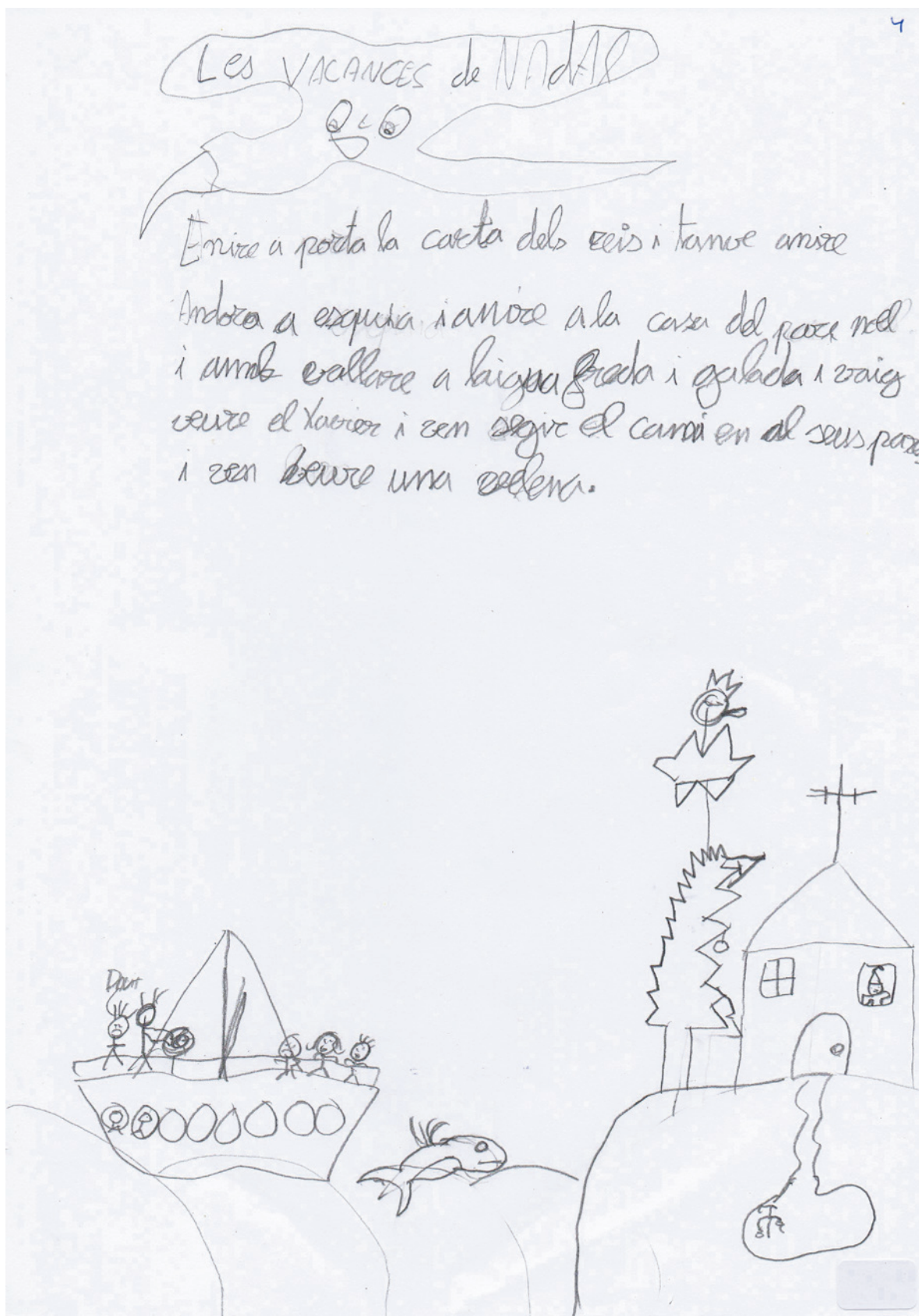
Hola, avís,
Com esteu?

Els pares m'han dit que aquest any
passarem les vacances a Palamós amb
vosaltres.

Eesteu molt contents perquè així
estarem uns quants dies junts. Que bé!

Aren Xavier també li fa molta il·lusió
venir. Un encís una foto seva de quan
era per tres anys!

Tinc moltes ganes d'anar a la platja
i de jugar a la sorra amb el meu
gavinet. Poteu anar a la fira?
Una abraçada,

5

Aquest estiu farem que em danyarem a la
 piscina del poble i enve de vacances a
 Martinet i farem moltes escuracions a la
 muntanya. I també em bany a la platja

5

La carta

Pung-i-rorg, 3 de juny de 2014

Hola, avis,
Com esteu?

Els pares m'han dit que aquesta any
passarem les vacances a Palermis
amb els altres. molt

Estic content perquè ara estarem
uns quants dies junts. Que be!

A en Xavier també li fa molta il·lusió
venir. Us envia una foto seu de quan
va fer tres anys!

Tinc moltes ganes d'anar a la platja
i de jugar a la sorra amb el meu
germànet. Podrem anar a la festa?

6

Arribe el castel distiu de Sant pau.
i arribe a la piscina de sant cugat.
Con bidare els amics a jugar amb
gloves de aigua. i arribe a fora el jardi a
dormir

6

La carta

Puig Puig, 13 de juny de 2014

Hola, arsis,

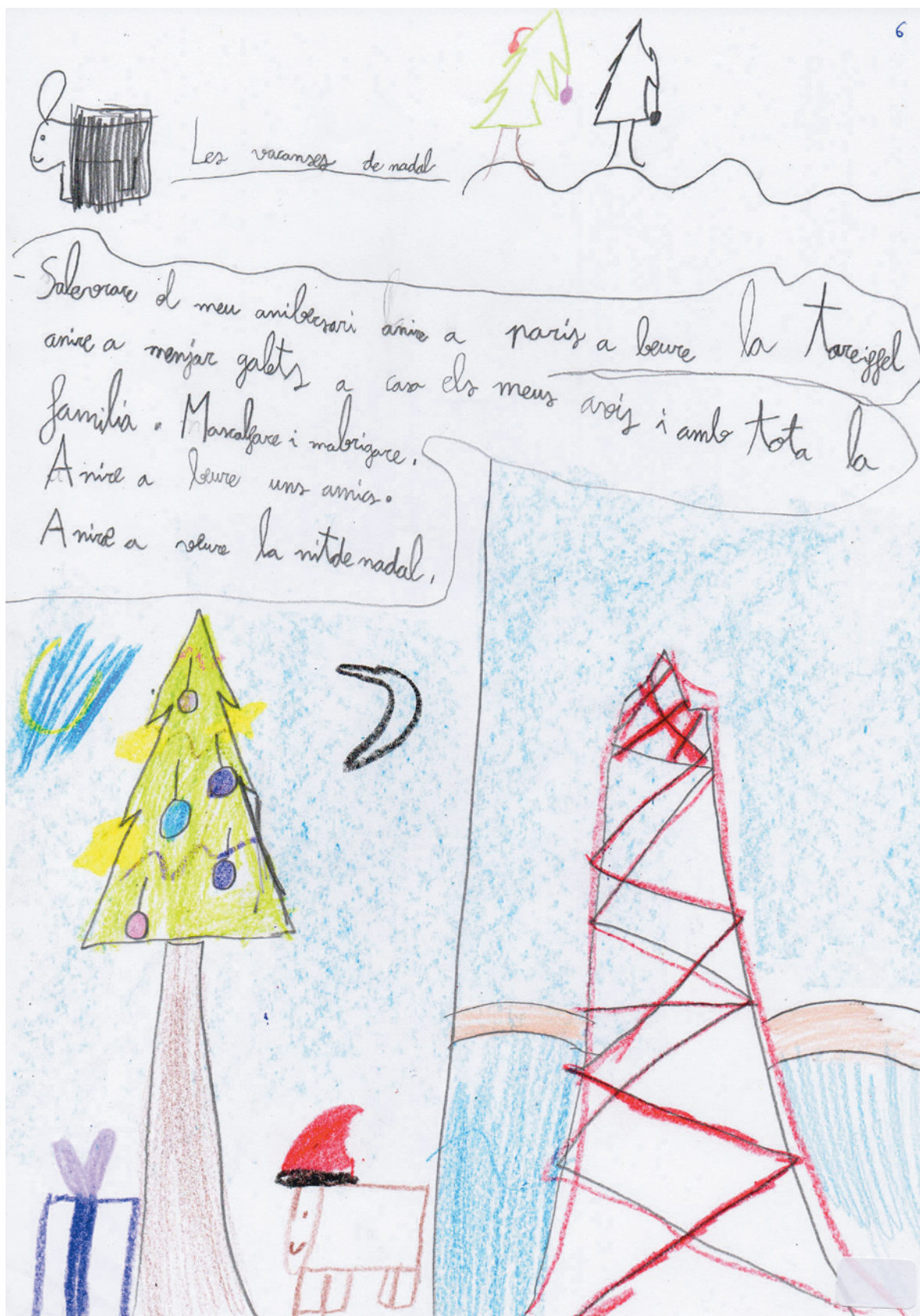
Com esteu?

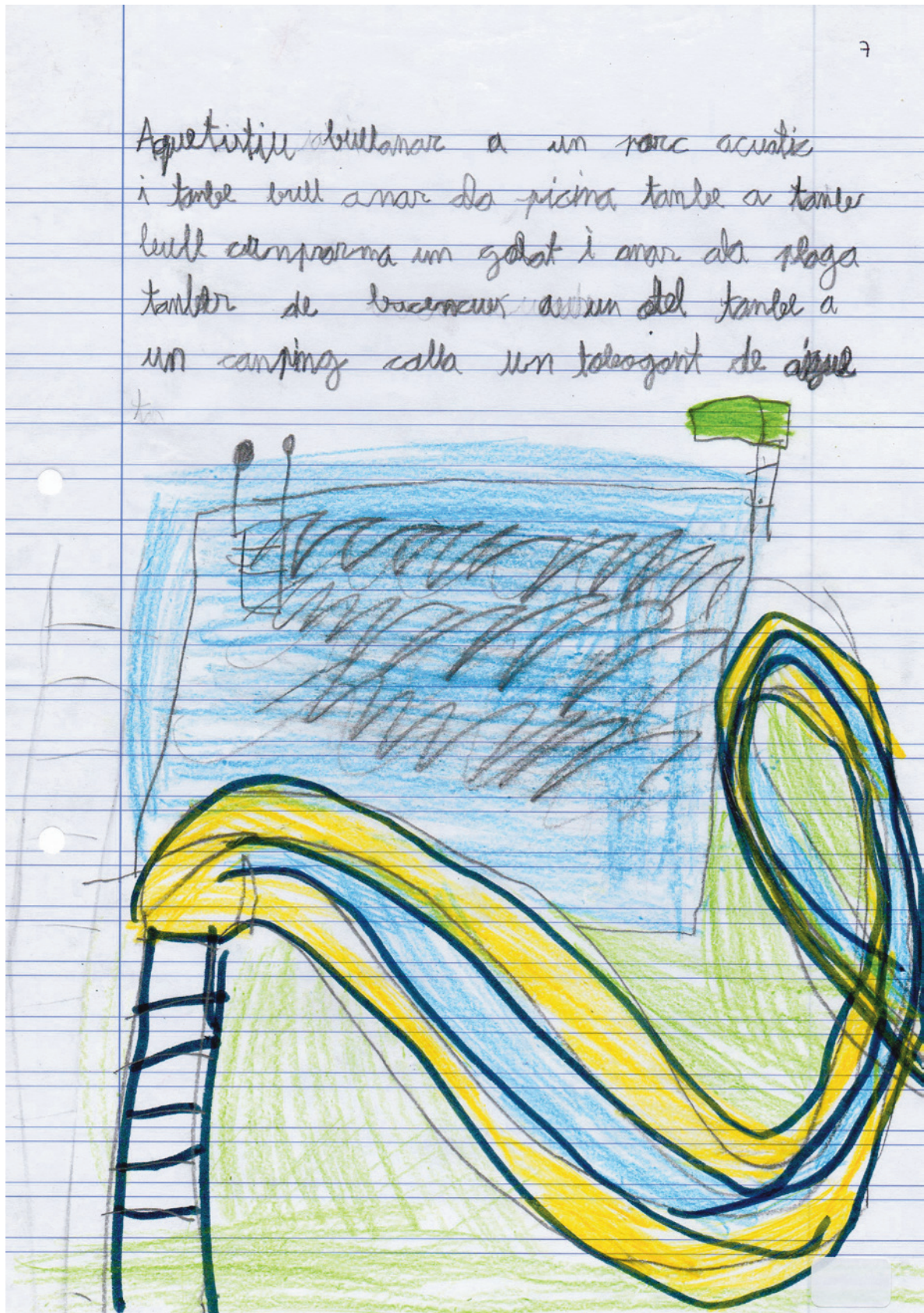
Els pares m'han dit que aquest any
passarem les vacances a palamós amb
nosaltres.

Estic molt contenta perquè així estarem
uns quants dies junts. Que bé!

Així Xavier també li fa molta il·lusió
veure. Us envio una foto quan va fer tres
anys! Tinc moltes ganes d'anar a la
platja a jugar a la sorra amb el meu germà
jermanet. Podré anar a la fira?

Una abraçada

7

la carta

Puig - roig, 3 de juliol

Hola, agraït
com estàs?

Els pares m'han dit que aquest any
passarem les vacances a Palamós amb
vosaltres. Estic molt contenta perquè
així estarem una quants dies junts que
bè! A en Xavier també li fa molta il·lusió
il·lusió venir. Un envia una foto seva
de quan va ser ben petit i tinc moltes
ganes d'anar a la platja i de jugar a la
sorra amb el meu germà petit. Podem anar
a la zona? Una abraçada, Anna

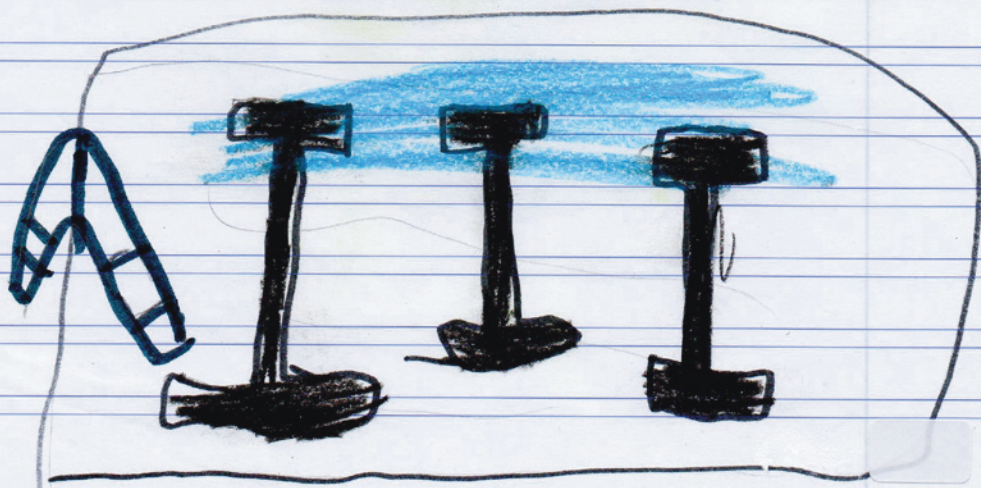
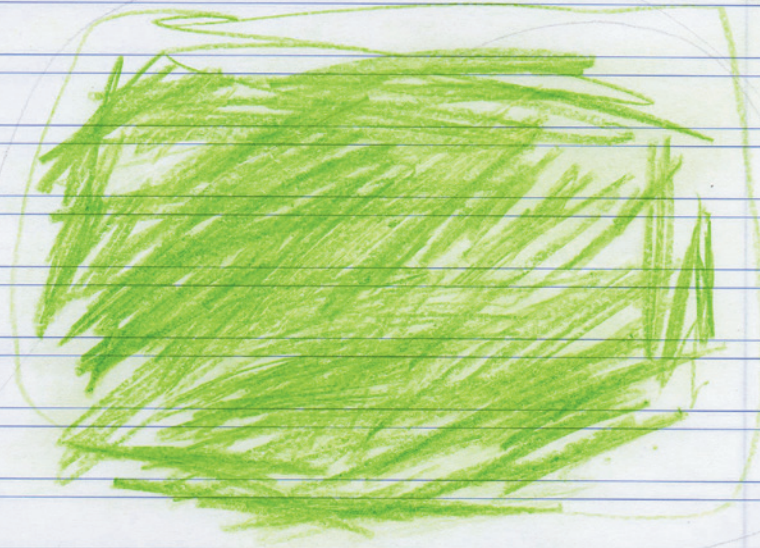
Vacances de Nadal

Al Nadal farem Cagaletia i anirem
a beure las cuinets i als reis i
fem Sopar amb la família i anirem
a casar-nos a cagaletia i anirem
A beure al ximcan i farem al
Cagame

8

anir a la piscina i jugar
meine jolats suar anir a la
piscina i tancar jugant amb fustes
de aigua.

8

La carta
Hila abis
cam esten

Puig - roig, 3
de juny de 2014

Els pares m'han dit que aquest
any passarem les vacances a
Algimés amb nebrats. Està molt
content perquè així estarem una
quantita de juaht. Que l'és! A en
Xavier també li fa molta il·lusió
veure'ns i a enric una bona abraça de
quan no s'ha vist mai! I un moltes
gràcies d'anar a la platja i de jugar a
la sorra amb el meu germànet. Però
anar a la gir? una abraçada

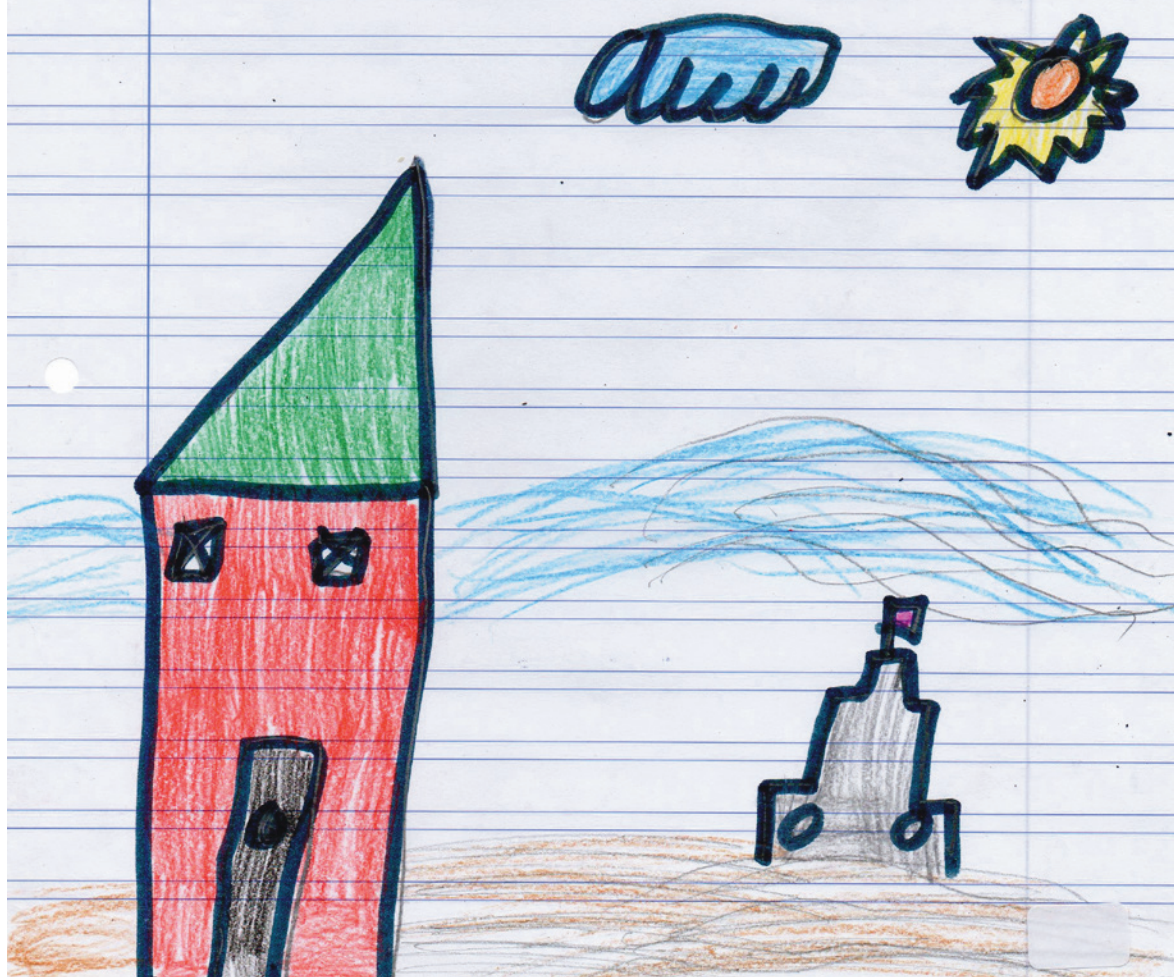
8
És molt fort i l'atleta guanya la cursa al institut

La cursa on l'atleta i la cursa se li fa una cursa ben gran
gran time més a veure al guanyador de la cursa a mi
tinc 8 hores time un cursa se la fa a l'institut i
te 14 hores a l'edifici Riba, nos cernos

9

Anire al apartament de rodes de neva que 'ia una plaça
i em banyare amb els meus aires i els meus pares
i vindran amics meus i anirem a fer castells
de sora i també a xanyarnos i també dinaran
i jugrem molt i després els sus pares i em
xanyarem tots guim i tirarem auts am el
meu pare i lan dema anirem el poble

9

La Carta

Puig-Puig 3 de juny de...

Hola, avis,

com esteu?

Els pares m'han dit que aquest any
passarem les vacances a Palamós
amb vosaltres.

Estic molt contenta perquè així estarem
uns quants dies junts. Que bé!

Aen Xavier també li fa molta il·lusió
venir. M'ensieu una foto seva de quan
era fer tres anys!

Tinc moltes ganes d'anar a la platja
i de jugar a la sorra amb el meu
germànet. Podeu anar a la fira?
una abraçada,

VACANCES DE NADAL

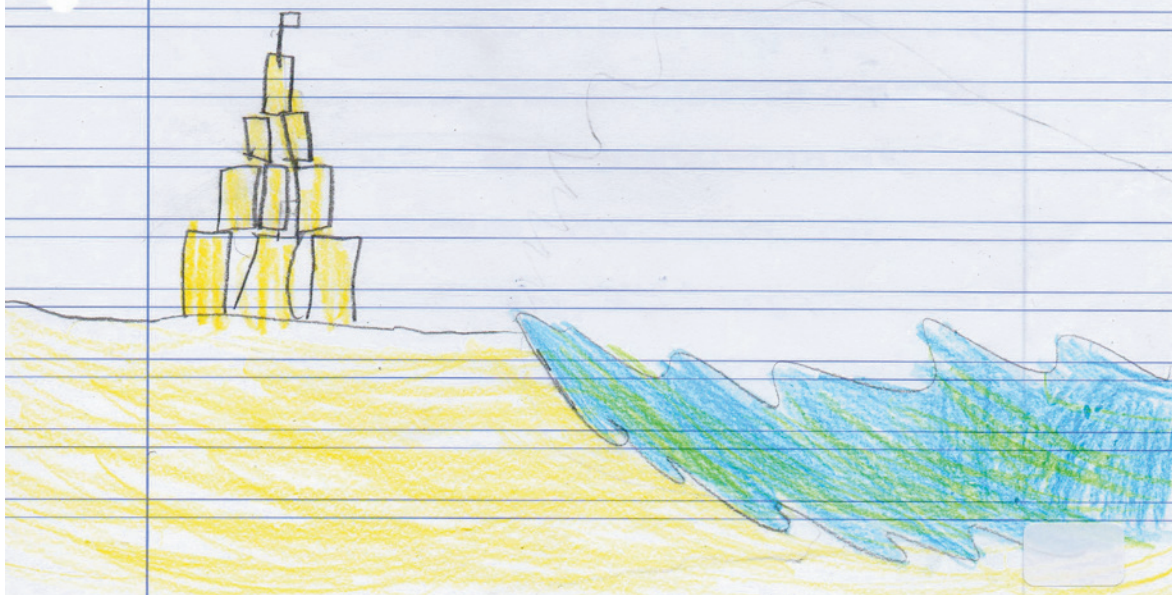
9

- Ales vacances de nadal anire a casa dels meus avis a casa
l'avia meze prepararem el presepe i a la altre avia
dona vindra el papa noel em trocara el Tio a la porta
de casa jo li donare pangas i despres el penjarem
al cotxe i el lligarem amb el cinturó i li posarem
una manta anirem a la cuina de casa dels avis
llavors quan es turi un pet nosaltre anirem
i cantarem la canço de caga tio i ens portara
regals.

10

Anir a la platja i també anir a la
piràmida de nit menjar un gelat
a nure a un hotel a nure a descobrir
cases a nure al litoral i també
a nure a portar cançons per jugar amb
els amics i també a nure a montar a
cavall

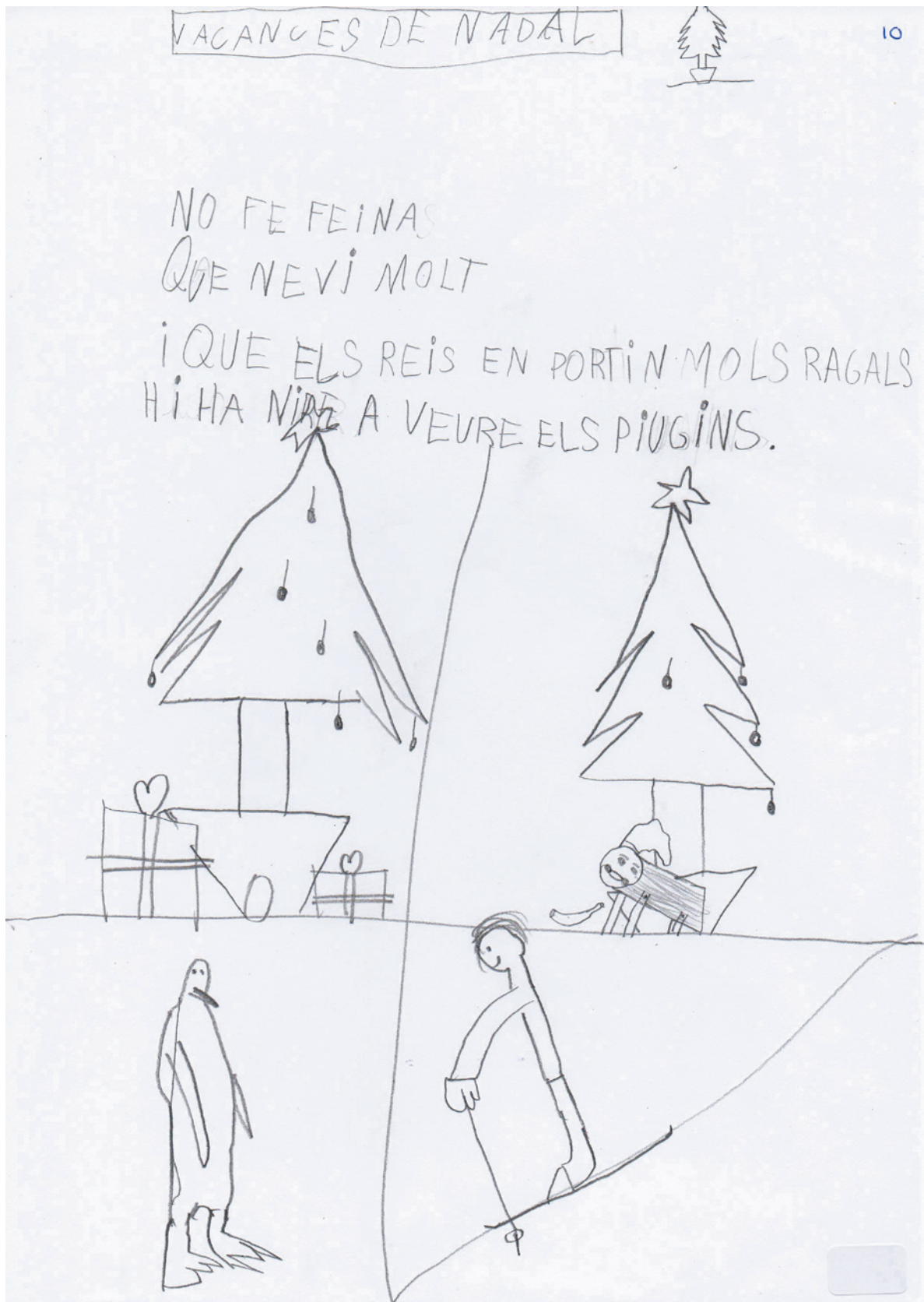

10

La carta

Pirig-roig, 3 de juny

de 2014 Hola, avis,
Com estem?Els pares m'han dit que aquest any
passarem les vacances a Palamós
amb els rebaltos.Estic molt contenta perquè així estarem
uns quants dies junts. Que bé!A en Xavier també li fa molta il·lusió
venir. Us envia una foto seva de quan
seu per tres anys!Tinc moltes ganes d'anar a la platja
i de jugar a la sorra amb el meu
germànet. Podré anar a la festa?
Una abraçada,

11

La cita

Puig-riag 3 de juny de 1911

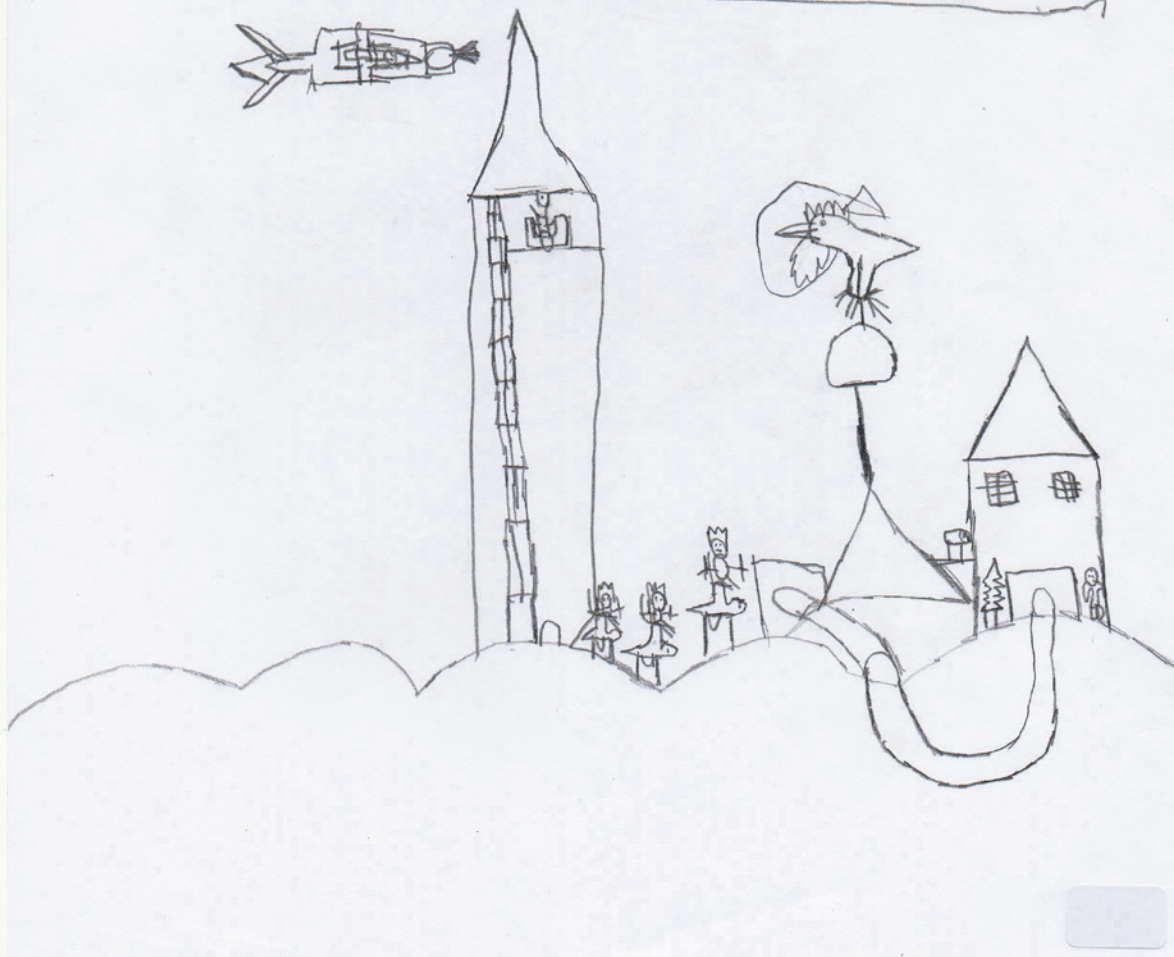
Hola, avor com estau?

Els pares m'han dit que aquest any
passarem les vacances a Palamós
amb els altres.

Estic molt contenta perquè així estarem
uns quants dies junts. A veure! A en
Xavier també li fa molta il·lusió
perquè els emmarca una foto seva de quan
era fet tres anys. Tinc moltes ganes d'anar
a la platja i de jugar a la sorra amb
el meu germanet. Podré anar a la fira
Una abraçada,

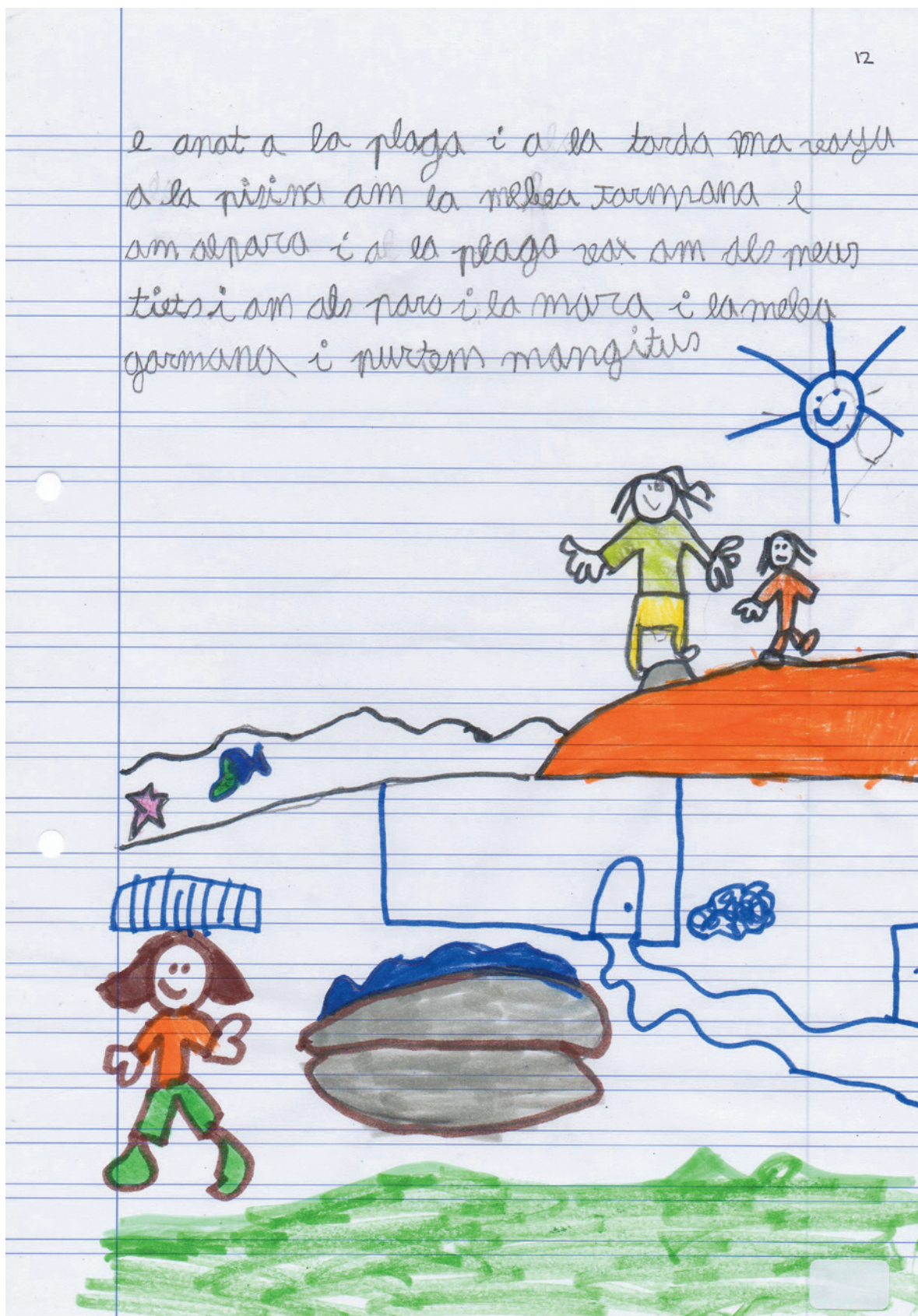
LES VACANCES DE NADAL

Venim als reis i al tio i també al pare Noel
 i quan venen a casa jo vag a casa dels meus tiets
 Anare al fons del mar i quan veji una vedena
 murbare amb ella
 Vaj ana amb un mami i reure al mar

12

e anot a la plaga i a la tarda me vaig
a la piscina amb la meua germana i
amb el pare i a la plaga ves amb els meus
tíets i amb els pares i la mare i la meua
germana i puixem mangites

12

la carta

Pàg 3 de guió

Hola aies

com esteu?

Els pares m'han dit que aquest any
podrem anar a Palamós +
amb els altres

Estic molt contenta perquè així
estarem uns quants dies junts que
bé! A en Xaviere també li fa molta
il·lusió venir i ens emeis una foto
reca de quan

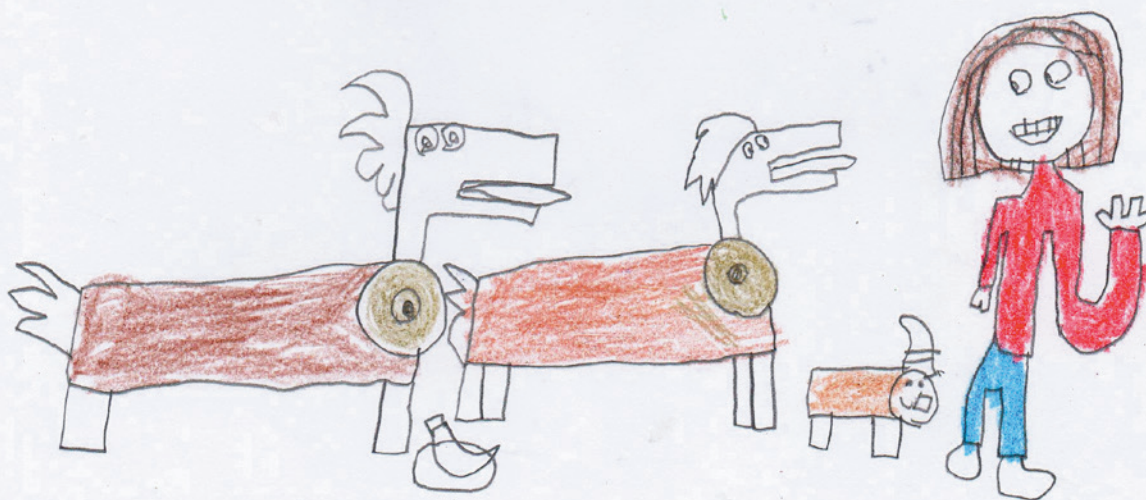
era fer tres anys!

Tinc moltes ganes d'anar a la
plaga

i de jugar a la zona amb el me
germanet poder anar a la gira
una abraçada

Les Bacanes de nadal.

asparem tota
la meua familia al
tio per cagar als
ragats i als nris
per nris

LACORTA

13

La carta

Hola avis!

com esteu

Els pares m'han dit acompanyar
pararem els nevarans a palanques
ammosaltes.

Estic molt content perquè així
estarem un quant dies units
que el! oi xovider tanee li molta
i breuico venir us omio una
foto sera de quan va fer tres
anys i de jugar a la sorra amb el
meu germanet poder anar
a la fira? una abraçada,

LAS VACANSES

E ara a veure a la meua meua al
hospital parce estava amarrada
i veure plure al meu jarchinet
i tot al ratle durma i als meus parcs am
van regala uns pleimorals
i me se ce mes dirreus origi ca adu

L'ESTIU

- Quan acabem el cole aniré la primera setmana a casa l'avi, la segona aniré a un casal d'estiu que està a la Savina a muntar cavalls. La tercera amb els avis i la quarta al casal d'estiu de l'escola "Sant Gugat". Després hem decidit amb els meus pares i anirem a passar els dies al gun lloc. A mi m'agradaria anar a Nova York o a Itàlia. A Nova York voldria pujar a l'Estatua de la Llibertat, anar a un hotel i viure-me a un jacuzzi. A Itàlia bull menjar molta pizza i passar-m'ha molt bé vagi on vagi.

EL RUC SAVI

El ruc savi

Un dia, al despertar-se, el ruc va dir:

—Vull aprendre de llegir;
si els savis, per ser savis, fan això,
també vull ser savi jo.

I, alçant-se, se n'anà sense més raons
dret al mestre de minyons:

—Bon dia, senyor mestre, ja em té aquí;
vull aprendre de llegir.

El mestre li va dir: —Molt ben pensat;
n'aprendràs si ets aplicat.

I li posà al davant un cartipàs
ple de lletres com el nas.

—Aquesta que aquí veus i que és talment
la teulada d'un convent
és la primera lletra i es diu a.
Digues a, per començar.

El ruc obrí una boca de tres pams
i engegà un parell de brams,
i el mestre, satisfet, digué: —Bé va!
Dius perfectament la a.

El ruc inflat d'orgull, pegant un bot,
exclamà: —Doncs ja ho sé tot!
I ruc com va venir se'n va tornar,
i de ruc mai més passà.

APEL·LES MESTRES

- Un dia, al despertar-se, el ruc va dir:

- Vull aprendre de llegir;

si els savis, per ser savis, fan això,

també vull ser savi jo.

I alçant-se, se n'anà sense més raons

dret al mestre de minyons;

- Bon dia, senyor mestre, ja em té aquí;

vull aprendre de llegir.

El mestre li va dir: - Molt ben pensat;

n'aprendràs si ets aplicat.

I li posà al davant un cartipàs

ple de lletres com el nas.

-Aquesta que aquí veus i que és talment
la teulada d'un convent
és la la primera lletra i es diu a.
Digues a, per començar.

El xuc obrí una boca de tres paus
i engegà un parcell de beams,
i el mestre, satisfet, digué: - Bé va!
Dius perfectament la a.

El xuc inglat d'orgull, pegant un bot,
exclamà: Doncs ja ho sé tó!
I xuc com va venir se'n va tornar,
i de xuc mai més passà.

APEL·LES MESTRES

Dissabtes 17 d'octubre de 2014

1

LA MEVA PELI PRGFERIDA:

MALÈFICA

Malèfica es una gècia que té poders. Viu a la natura amb altres essers magics. Un dia coneix a un noi i al llarg del temps s'enamoren. Els humans viuen a la ciutat i el rei vol matar-la. Com el rei està molt vell diu: Qui mata a la Malèfica es convertirà en rei.

L'Estegan, que està enamorat de ella, la va a veure, aprofitant que ella està dormint i li talla les ales.

L'Estegan li porta les ales al rei. El rei pensa que la Malèfica està morta i li dona el poder de ser rei a l'Estegan. Des d'aquell moment la Malèfica es vol venjar de ell.

L'estiu

2

Aquest estiu m'agradaria anar a Nova York o Itàlia.
A Nova York perquè voldria veure l'estatua de la
llibertat i museus famosos. A Itàlia perquè
voldria visitar Venècia per anar amb barques,
~~a~~ Roma per veure l'amfiteatre, el coliseu i
també per menjar pasta.

El ruc savi

Un dia, al despertar-se, el ruc va dir:

— Vull aprendre de llegir;
si els savis, per ser savis, fan això,
també vull ser savi jo.

I, alçant-se, se n'anà sense més raons
dret al mestre de minyons:

— Bon dia, senyor mestre, ja em té aquí;
vull aprendre de llegir.

El mestre li va dir: — Molt ben pensat;
n'aprendràs si ets aplicat.

I li posà al davant un cartipàs
ple de lletres com el nas.

— Aquesta que aquí veus i que és talment
la teulada d'un convent
és la primera lletra i es diu a.
Digues a, per començar.

El ruc obrí una boca de tres pams
i engegà un parell de brams,
i el mestre, satisfet, digué: — Bé val
Dius perfectament la a.

El ruc inflat d'orgull, pegant un bot,
exclamà: — Doncs ja ho sé tot!

I ruc com va venir se'n va tornar,
i de ruc mai més passà.

APEL·LES MESTRES

EL RUC SAVI

Un dia, al despertar-se, el ruc va dir:

— Vull aprendre de llegir;

si els savis, per ser savis, fan això,
també vull ser savi jo.

I, alçant-se, se n'anà sense més raons
dret al mestre de minyons.

— Bon dia senyor mestre, ja em té aquí;
vull aprendre de llegir.

El mestre li va dir: — Molt ben pensat;
n'aprendràs si ets aplicat.

I li posà al davant un cartipàs
ple de lletres com el nas.

- Aquesta que aquí veus i que és talment
la teulada d'un camionet és la primera lletra i es diu a.
Digues a, per començar.
El xuc abrí una boca de tres pams i engegà un paraul de bromes,
i el mestre satisfet, digué: - Be' va!
Diu perfectament la a.
El xuc inglat d'orgull, pregant un bot,
exclamà: - Dames ja ho se tot!
I xuc com va venen s'en va tornar,
i de xuc mai més passà.
APELL·LES MESTRES

Laia

Dimecres, 17 d'Octubre de 2014

2

LES VACANCES D'ESTIU

Aquest estiu he anat a Marina d'Or. Vaig anar-hi amb cotxe, i el viatge va durar 2 hores i mitja, va ser una mica llarg perquè volia arribar. Durant aquells dies vaig fer moltes coses com per exemple anar a la piscina, a la platja, a comprar...

També vaig anar a un parc aquàtic, hi havia molts tobogans entre d'ells un de molt alt.

Per la nit vaig anar al Parc d'atraccions i vaig pujar a brastants. N'hi havia una que no vaig pujar que feia molta por.

L'ESTIU

3

- Jo aquest estiu aniré a disney land. Aniré amb la meua família: la meua mare, el meu pare, la Mariana, el guille i la Queralt. Jo jugaré a totes les atraccions de disney land i també l'espectacle dels personatges de disney land.
- Jo també m'agradaria anar a miami platja, perquè allà es on estan el meu equip preferit de basket els miami beach que es el millor equip de basket.

El ruc savi

Un dia, al despertar-se, el ruc va dir:

— Vull aprendre de llegir;
si els savis, per ser savis, fan això,
també vull ser savi jo.

I, alçant-se, se n'anà sense més raons
dret al mestre de minyons:

— Bon dia, senyor mestre, ja em té aquí;
vull aprendre de llegir.

El mestre li va dir: — Molt ben pensat;
n'aprendràs si ets aplicat.

I li posà al davant un cartipàs
ple de lletres com el nas.

— Aquesta que aquí veus i que és talment
la teulada d'un convent
és la primera lletra i es diu a.
Digues a, per començar.

El ruc obrí una boca de tres pams
i engegà un parell de brams,
i el mestre, satisfet, digué: — Bé va!
Dius perfectament la a.

El ruc inflat d'orgull, pegant un bot,
exclamà: — Doncs ja ho sé tot!
I ruc com va venir se'n va tornar,
i de ruc mai més passà.

APEL·LES MESTRES

— Un dia, al despertar-se, el ruc va dir:

— Vull aprendre de llegir;
si els savis, per ser savis, fan això,
també vull ser savi jo.

I, alçant-se, se n'anà sense més raons
dret al mestre de minyons:

— Bon dia, senyor mestre, ja em té aquí;
vull aprendre de llegir.

El mestre li va dir: — Molt ben pensat

n'aprendràs si ets aplicat.

I li posà al davant un cartipàs
ple de lletres com el nas.

- Aquesta que aquí veus i que es talment
la taula de d'en començ
és la primera lletra i es diu a.
Digues a, se comença.

El reu obrí una bossa de tres pams
i engegà un prell de brams,
i el mestre, satisfet, diguer = Be, ve!
Diria perfectament la a.

El reu inflat d'orgull, pagant un bot,
exclamà: - Doncs se ho sé tot!

I reu com va venir se'n va tornar,
i de reu mai més parà.

APEL·LES MESTRES

VACANCES A ANDORRA ³

- Vam anar de vacances a Andorra, quan vam anar el primer dia a Andorra vam descarregar maletes per anar al hotel. El hotel era de quatre estrelles superior, era bon de dir que el menjar no estava comparat amb el de l'escala. El segon dia vam anar de caminada per les muntanyes, feia molt de fred al matí però a la tarda molta calor, per pagar veïns mangon s'era feia molt però molt de fred. El tercer dia que l'últim amb veïns digestiu molt veïns anar a un parc d'atraccions es dia naturalment una atracció el telèfonem vam pagar 20 i el meu pare després els costats el la maria etc... Després vam anar a a sant cugat

FI

L'ESTIU

M'imaginaré viatjar a Mèxic a canyar per les selves i veure micus i provar el menjar

Ana a Brasil a veure si la nostra selecció guanya el Mundial! guanyem el Brasil

Ana a London a beure el Big Ben i a veure Wembley stadium.

Ana a New York a beure la estatua de la llibertat i menjar una embotegesa.

Ana a Miami a beure un partit dels Miami Heat contra els San Antonio

Spurs.

Ana a Portaventura tot el dia.

I ana a Pamplona a veure la família.

Comprar totes les Baldufes: la Jupiter, mercurio, Saturno extrem,
Saturno, extrem Robell...

El ruc savi

Un dia, al despertar-se, el ruc va dir:

—Vull aprendre de llegir;

si els savis, per ser savis, fan això,

també vull ser savi jo.

I, alçant-se, se n'anà sense més raons

dret al mestre de minyons:

—Bon dia, senyor mestre, ja em té aquí;

vull aprendre de llegir.

El mestre li va dir: —Molt ben pensat;

n'aprendràs si ets aplicat.

I li posà al davant un cartipàs

ple de lletres com el nas.

—Aquesta que aquí veus i que és talment

la teulada d'un convent

és la primera lletra i es diu a.

Digues a, per començar.

El ruc obrí una boca de tres pams

i engegà un parell de brams,

i el mestre, satisfet, digué: —Bé val

Dius perfectament la a.

El ruc inflat d'orgull, pegant un bot,

exclamà: —Doncs ja ho sé tot!

I ruc com va venir se'n va tornar,

i de ruc mai més passà.

APEL·LES MESTRES

EL RUC SAVI

4

Un dia, al despertar-se, el ruc va dir,

- Vull aprendre de llegir;
si els savis, per ser savis, fan això,
també vull ser savi jo.

I, alçant-se, se n'anà sense més raons
dret al mestre de minyons:

- Bon dia, senyor mestre, ja em té aquí;
vull aprendre a llegir.

El mestre li va dir: - Molt ben pensat;
n'aprendràs si ets aplicat.

I li posà al davant un cartipàs
ple de lletres fins el nas.

Aquest que aquí veus i que és talment
la teulada d'un convent
en la primera lletra i en diu a.
Digues a, per començar.
El vuc obri una boca de tres pams
i engegà un parell de brams,
i el mestre, satisfet, digué: - Bé va!
Dius perfectament la a.
El vuc inflat d'orgull, pegant un bot,
exclamà: - Doncs ja ho se tot!
I vuc com va venir ne'n va tornar.
i de vuc mai més passà.

Pau Carbonsa Garcia

Divendres 17 d'Octubre de 2014

EL CAMP NOU

El camp nou es molt gran un dels més grans del mon. M'agradaria
n'ha a veure un Barça vs Madrid i que guanyes al Barça. Que el

Luis Suarez muniagi al Cristiano Ronaldo i es lesionen. Caren

98.250 aficionats i la mitja es de 70.998 persones. El crack
es Leo Messi el millor del mon i Neymar Jr arriba en bon
moment per ferels tres golassos.

Els aficionats del Madrid piuluran a Iker Casillas.

Luis Enrice li ficara els dits als dits de Carlo Ancel-
loti.

Reformaran el Camp Nou l'ampliaran 100.000 aficionats més
i sera el més gran del mon

L'Estiu

5

Jo a l'estiu probablement vaig a Anglaterra,
però a mi m'agradaria fer un munt de
coses. Entre elles anar al Japó, banyar-me a la
platja, etc... Jo a l'estiu em poso a mi
mateix unes normes, i es diuen "Summer
Rules" i aquest any n'he en tinc una,
és la següent: Passar-me super bé!!!

També voldré fer el vago, vago, vago. Però
sobretot passar-me GENIAL!!!

El ruc savi

Un dia, al despertar-se, el ruc va dir:

— Vull aprendre de llegir;
si els savis, per ser savis, fan això,
també vull ser savi jo.

I, alçant-se, se n'anà sense més raons
dret al mestre de minyons:

— Bon dia, senyor mestre, ja em té aquí;
vull aprendre de llegir.

El mestre li va dir: — Molt ben pensat;
n'aprendràs si ets aplicat.

I li posà al davant un cartipàs
ple de lletres com el nas.

— Aquesta que aquí veus i que és talment
la teulada d'un convent
és la primera lletra i es diu a.
Digues a, per començar.

El ruc obrí una boca de tres pams
i engegà un parell de brams,
i el mestre, satisfet, digué: — Bé va!
Dius perfectament la a.

El ruc inflat d'orgull, pegant un bot,
exclamà: — Doncs ja ho sé tot!
I ruc com va venir se'n va tornar,
i de ruc mai més passà.

APEL·LES MESTRES

El ruc savi

Un dia, al despertar-se, el ruc va dir: —

— Vull aprendre de llegir;
si els savis, per ser savis, fan això,
també vull ser savi jo.

I, alçant-se, se n'anà sense més raons
dret al mestre de minyons:

— Bon dia, senyor mestre, ja em
té aquí; vull aprendre a llegir.

El mestre li va dir: — Molt ben pensat;
n'aprendràs si ets aplicat. I li posà al davant
un cartipàs ple de lletres com el nas.

- Aquesta que aquí veus i que és talmunt
la teulada d'un convent és la primera llet
i es du 2. Diques 2, per començar.

Un roc obrí una caixa de tres pans i
engegà un parell de braços, i el mestre

satisfet, digué: - Bè, ve! Dics perfectament la 2.

El roc inflat d'orgull, pegant un bot, exclamà: -

Dores jo ho sé tot! / I roc com va venir
sen va tornar, i de roc mai més passà

L'ESTIU

6

Aquest estiu m'agradaria fer:

Anar a l'hípica unes quantes setmanes per mantenir el cavall, anar cada dia a la piscina a banyar-me, anar a Tarradellas a la platja i a les roques a veure peixets, anar amb els amics per el poble, anar a dormir a casa dels meus cosins, acabar d'hora el quadernet d'estiu per fer coses, anar a escalas a la muntanya i anar de viatge a l'Equador.

El ruc savi

Un dia, al despertar-se, el ruc va dir:

—Vull aprendre de llegir;
si els savis, per ser savis, fan això,
també vull ser savi jo.

I, alçant-se, se n'anà sense més raons
dret al mestre de minyons:

—Bon dia, senyor mestre, ja em té aquí;
vull aprendre de llegir.

El mestre li va dir: —Molt ben pensat;
n'aprendràs si ets aplicat.

I li posà al davant un cartipàs
ple de lletres com el nas.

—Aquesta que aquí veus i que és talment
la teulada d'un convent
és la primera lletra i es diu a.
Digues a, per començar.

El ruc obrí una boca de tres pams
i engegà un parell de brams,
i el mestre, satisfet, digué: —Bé va!
Dius perfectament la a.

El ruc inflat d'orgull, pegant un bot,
exclamà: —Doncs ja ho sé tot!
I ruc com va venir se'n va tornar,
i de ruc mai més passà.

APEL·LES MESTRES

El ruc savi

Un dia, al despertar-se, el ruc va dir:

—Vull aprendre de llegir;

si els savis, per ser savis, fan això,
també vull ser savi jo.

I, alçant-se, se n'anà sense més raons
dret al mestre de minyons:

—Bon dia, senyor mestre, ja em té aquí;
vull aprendre de llegir.

El mestre li va dir: —Molt ben pensat;
n'aprendràs si ets aplicat.

I li posà al davant un cartipàs
ple de lletres com el nas

- Aquesta que aquí veus i que és talment
la teulada d'un convent
és la primera lletra es diu a.
Digues a, per començar.

El ruc obrí la boca de tres punts
i engegà un paell de brams,
i el mestre, satisfet, digué: - Bé va!
Dius perfectament la a.
El ruc inflat d'orgull, pegant un bat,
exclamà: - Doncs ja ho ve tot!
I ruc com va venir se'n va tornar,
i de ruc mai més parirà.

Apel·les Mestres

Clàudia Compte 17/10/14

Dilluns 17 d'octubre de 2014

6

ELS MEUS TRES DIES A ANDORRA

El dia 11, 12 i 13 de setembre vaig anar amb la meua família a Andorra. Ens vam llogar a una habitació de l'hotel: Ant Hotel. Varem anar a sopar a un restaurant a sopar, fer esqueta, després vam tornar a l'hotel i varem dormir perquè estavem cansats d'un llarg viatge. L'endemà vam anar a esmorzar al pis de dalt de l'hotel. El menjar estava molt bo. Després varem anar al Parc Natural d'Andorra on hi ha molts animals, atraccions, tirulines...

Jà i el meu pare varem pujar al telecàndil una atracció molt xula que controla les teves mides, després vam anar a dinar a un restaurant d'allà. A la tarda vam anar al Parc Natural d'adalt, ja vaig montar a cavall una hora varem anar a l'hotel i vam dormir i l'endemà varem marxar.

L'ESTIU

Aquest estiu m'agradaria estar
amb la família i dormir a
la tenda de acampada amb
el meu millor cast i jugar
a la play-station i anar a
Itàlia a veure als meus cosins

El ruc savi

Un dia, al despertar-se, el ruc va dir:

— Vull aprendre de llegir;
si els savis, per ser savis, fan això,
també vull ser savi jo.

I, alçant-se, se n'anà sense més raons
dret al mestre de minyons:

— Bon dia, senyor mestre, ja em té aquí;
vull aprendre de llegir.

El mestre li va dir: — Molt ben pensat;
n'aprendràs si ets aplicat.

I li posà al davant un cartipàs
ple de lletres com el nas.

— Aquesta que aquí veus i que és talment
la teulada d'un convent
és la primera lletra i es diu a.
Digues a, per començar.

El ruc obrí una boca de tres pams
i engegà un parell de brams,
i el mestre, satisfet, digué: — Bé va!
Dius perfectament la a.

El ruc inflat d'orgull, pegant un bot,
exclamà: — Doncs ja ho sé tot!
I ruc com va venir se'n va tornar,
i de ruc mai més passà.

APEL·LES MESTRES

EL RUC SAVI

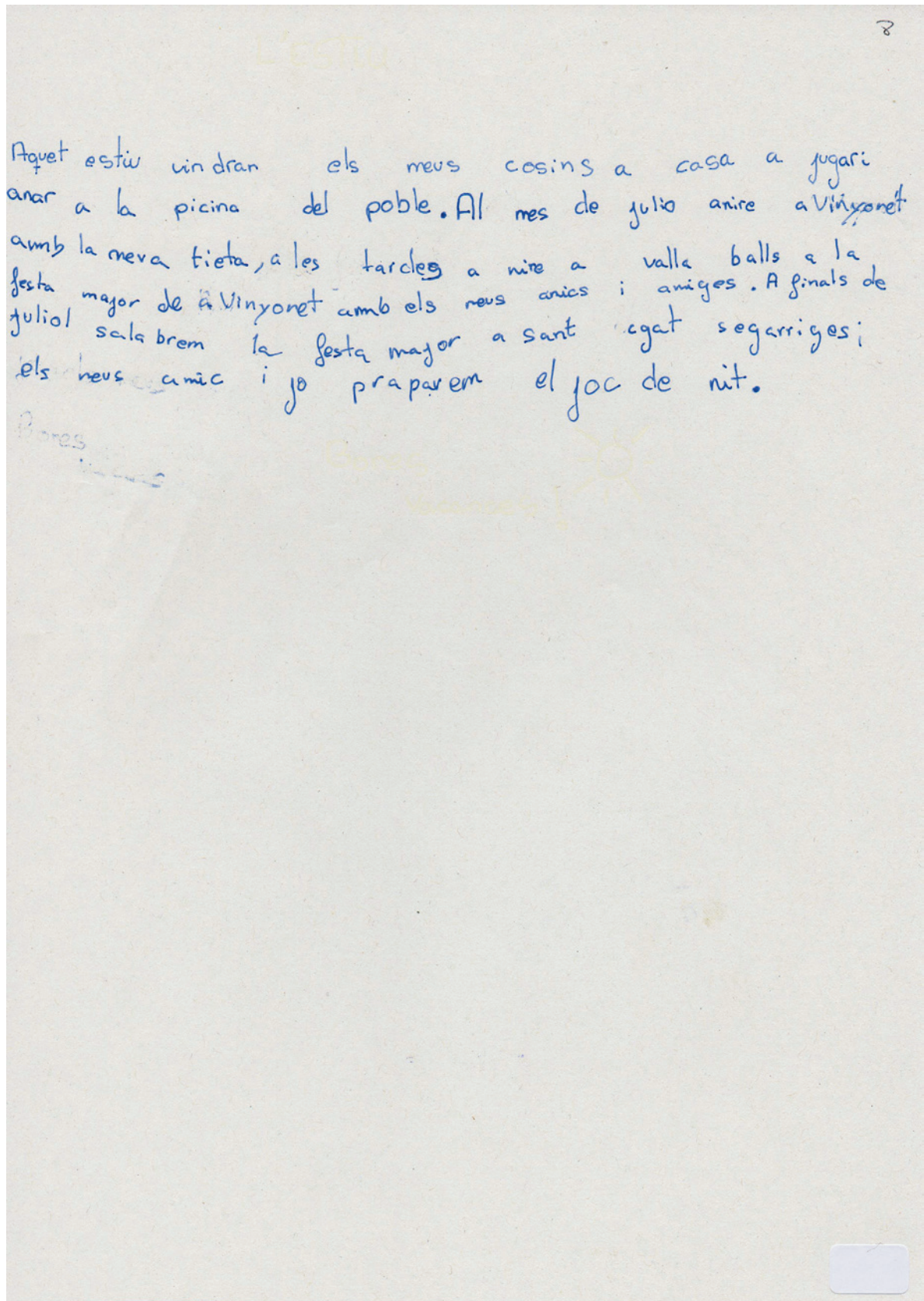
Um dia, al despertar-se, el ruc va dir:
— Vull aprendre de llegir; si els savis, per
ser savis fan això. també vull ser
savi jo. I alçant-se, se n'anà sense
més raons dret al mestre de minyons:
— Bon dia, senyor mestre, ja em té aquí;
vull aprendre de llegir

Victor

17/10/2014

Al cumpleaños Del Victor

Aquí es el cumpleaños del Victor
i mam, regalat una baldusa de la marca
Neptuno i una mintenda de i un joc de la
play station que es de i un de aventura i
una bicicleta i al diumenge anirem a
la bolera de Vilafranca amb la Neus,
al Marel, al Oriol, al Octavi, al Pau i
Moha i al Hafid i la Laia.

El ruc savi

Un dia, al despertar-se, el ruc va dir:

—Vull aprendre de llegir;

si els savis, per ser savis, fan això,
també vull ser savi jo.

I, alçant-se, se n'anà sense més raons

dret al mestre de minyons:

—Bon dia, senyor mestre, ja em té aquí;
vull aprendre de llegir.

El mestre li va dir: —Molt ben pensat;
n'aprendràs si ets aplicat.

I li posà al davant un cartipàs
ple de lletres com el nas.

—Aquesta que aquí veus i que és talment
la teulada d'un convent
és la primera lletra i es diu a.
Digues a, per començar.

El ruc obrí una boca de tres pams
i engegà un parell de brams,
i el mestre, satisfet, digué: —Bé va!
Dius perfectament la a.

El ruc inflat d'orgull, pegant un bot,
exclamà: —Doncs ja ho sé tot!
I ruc com va venir se'n va tornar,
i de ruc mai més passà.

APEL·LES MESTRES

El ruc savi

Un dia, al despertar-se, el ruc va dir:

—Vull aprendre de llegir;

si els savis, per ser savis, fan això,
també vull ser savi jo.

I, alçant-se, se n'anà sense més raons
dret al mestre de minyons:

—Bon dia, senyor mestre, ja em té aquí;
vull aprendre de llegir.

El mestre li va dir: —Molt ben pensat;

n'aprendràs si ets aplicat.

I li posà davant un cartipàs
ple de lletres com el nas

-Aquest que aquí veus i que és tament
la teulada d'un convent
és la primera lletra i es diu a.
Diques a, per començar.

El ruc obrí una boca de tres pams
i engogà un parell de brams,
i el mestre, satisfet digué: -Be! va!
Dius perfectament la a.
El ruc inglat d'orgull, pegant un bot,
exclamà: -Doncs ja ho sé tot
I ruc com va venir se'n va tornar,
i de ruc mai passà.

Apel·les Mestres

Divendres 17 d'octubre de 2014

COM VA ARRIVAR EL PIRATA A CASA

-Com tots els estius anem a Cadiz amb els meus avis. Quan vam arribar a Cadiz vam anar a veure la família dels meus avis.

A la nit vam anar a sopar al bar del Miguel, ja vaig menjar espaguetis.

A l'endemà vam anar a una casa d'un caçador, que la rafa de gas que li agrada més es els galgas. Hem van agradar molt (ja que els pares galgas van tindre fills) el

caçador em va deixar quedar-me un i el vaig passar Pirata, ja que tenia una taca marrana a l'ull.

Vam marxar cap a casa el dia 22 de juliol amb el pirata. El pirata quan va veure els gossos que tenia a casa es va posar molt content, ja que no estava sol.

L'ESTIU

9

A quest estiu arivé a Miami Platja amb el meu pare etaré
ura o dos Setmanes tornare a Sant Cugat al Casal d'Estiu unes
Setmanes, hi després marxare a Arger amb la meua mare, el meu
germà, la meua germana, el meu padrastre i el meu germanastre.
Al cap d'un mes m'et arivé amb els meus avis a Tíruel 2
Setmanes, allà tire una cosa de color blanca de quatre planters.
Després arivé a una masia que ténim, amb els meus tíets i cosins
una tarda, hi com que ténim una piscina fem bany. Al cap d'un
dia tornem a casa, hi allà anem a la platja, a la piscina amb els
meus oncles fins que arriba el dia que comensem l'escola.

El ruc savi

Un dia, al despertar-se, el ruc va dir:

— Vull aprendre de llegir;
si els savis, per ser savis, fan això,
també vull ser savi jo.

I, alçant-se, se n'anà sense més raons
dret al mestre de minyons:

— Bon dia, senyor mestre, ja em té aquí;
vull aprendre de llegir.

El mestre li va dir: — Molt ben pensat;
n'aprendràs si ets aplicat.

I li posà al davant un cartipàs
ple de lletres com el nas.

— Aquesta que aquí veus i que és talment
la teulada d'un convent
és la primera lletra i es diu a.
Digues a, per començar.

El ruc obrí una boca de tres pams
i engegà un parell de brams,
i el mestre, satisfet, digué: — Bé va!
Dius perfectament la a.

El ruc inflat d'orgull, pegant un bot,
exclamà: — Doncs ja ho sé tot!

I ruc com va venir se'n va tornar,
i de ruc mai més passà.

APEL·LES MESTRES

EL RUC SAVI

9

Un dia, al despertar-se, el ruc va dir:

— Vull aprendre de llegir;
si els savis, per ser savis, fan això,
també vull ser savi jo.

I, alçant-se, se n'anà sense més raons
dret al mestre de minyons:

— Bon dia, senyor mestre, ja em té aquí;
vull aprendre de llegir.

El mestre li va dir: — Molt ben pensat;
n'aprendràs si ets aplicat.

I li posà al davant un cartipàs
ple de lletres com el nas.

- A queta que aquí veur i que és talment
la teulada d'un convent
és la primera lletra i es diu a.
Digues a, per començar.
El ruc dóna una boca de tres porrs
i engleja un parell de brams,
i el mestre, satisfet, digué: - Be' va!
Dir perfectament la a.
El ruc inflat d'orgull, pegant un bot,
exclamà: - Doror ja ho sé tot!
I ruc com va venir ne'n va tornar,
i de ruc mai més parlar.

APEL·LES MESTRES

17/10/14

9

MIAMI PLATJA

A Miami Platja està a un hora d'aquí. És un lloc molt tranquil, només anem cada dos Setmanes a una cosa que tenim al mig d'arbores. Les Vacances d'estiu vam passar dos Setmanes allà, cada dia feia bon temps, hi anàvem a la platja, dinàvem hi marxàvem a casa esgotats. A vegades a les nits anàvem a un restaurant, a l'orepola que hi ha una terrassa per sopar, un excorari i de pastre gelat, també hi ha una pizzeria i un lloc per anar a menjar tapes. Vam passar uns dies allà, alguns dies que feien riure anàvem a la muntanya hi quan plovia ens quedàvem a casa. Quan vaig tornar amb el meu pare hi el meu germà hi vaig explicar tot la que vaig fer a la meua mare.

L'ESTIU

10

Aquest estiu magraria anar al meu país Marroc
i si no puc aniré a la platja municipal de
Sant Cugat Seguranyes.

Aniré a Barcelona una setmana a passar-me bé
al tibiabo i passaré la nit en un hotel de
5 estrelles.

Estare un ~~cap de setmana~~ cap de setmana a
Villao amb el meu tiet i tieta i després
a Zaragoza a veure al meu besavi;

Pot ser que vagi a França a veure
al meu altre besavi.

hupid

El ruc savi

Un dia, al despertar-se, el ruc va dir:

—Vull aprendre de llegir;

si els savis, per ser savis, fan això,
també vull ser savi jo.

I, alçant-se, se n'anà sense més raons
dret al mestre de minyons:

—Bon dia, senyor mestre, ja em té aquí;
vull aprendre de llegir.

El mestre li va dir: —Molt ben pensat;
n'aprendràs si ets aplicat.

I li posà al davant un cartipàs
ple de lletres com el nas.

—Aquesta que aquí veus i que és talment
la teulada d'un convent
és la primera lletra i es diu a.
Digues a, per començar.

El ruc obrí una boca de tres pams
i engegà un parell de brams,
i el mestre, satisfet, digué: —Bé val!
Dius perfectament la a.

El ruc inflat d'orgull, pegant un bot,
exclamà: —Doncs ja ho sé tot!
I ruc com va venir se'n va tornar,
i de ruc mai més passà.

APEL·LES MESTRES

El ruc savi

10

Un dia, al despertar-se, el ruc va dir:

—Vull aprendre a llegir;

si els savis, per ser savis, fan això,
també vull ser savi jo.

I, al alçant-se se n'anà sense més raons
dret al mestre de minyons.

—Bon dia, senyor mestre, ja em té aquí;
vull aprendre de llegir.

El mestre li va dir: —Molt ben pensat;
n'aprendràs si ets aplicat.

I li posà al davant un cartipàs
ple de lletres com el nas.

- Aquesta que aquí veus i que és talment
la teulada d'un convent
és la primera lletra i es diu a.
Digues a, per començar.

El roc obrí una boca de tres pans
i entregà un aparell de brans,
i el mestre, satisfet, digué - Bé val,
Dius perfectament la a.

El roc inflat d'orgull, pegant un bot
exclamà: - Doncs ja ho sé tot!
i el roc com va venir se'n va tornar,
i de roc mai més passà.

Apel·les Mestres

L'aventura Hexagonal

17
10
14
era una vegada uns 15 menors i menes
de la classe de 6e Van anar de
colonier a Barcelona. A mig camí amb l'autocar
el conductor es va desmallar i ens van socor-
re amb un fanal i totom que havia al dir del veïde
Van sortir sense ni una ferida i tot estava
bé.

Em vam perdre a un bosc de pins. El Manel
es va trobar una clau hexagonal i ens
vam preguntar - què és
i vam trobar un cotxe i la clau
encaixava perfectament i vam arrancar
i el Hafid va conduir fins a casa.

Fi

Aquest estiu m'agradaria anar a la muntanya i al camp a visitar una granja
i ajudar al meu avi a l'hort i a la vinya. Vull anar a l'estar que fa el club que jo
nec - hi anar a patineta o al tibiabo anar a la piscina i a la platja.
Vull anar a la festa major de Vilanova i la xocolata i els inflables d'aigua
vull fer els jocs de nit de sant Agustí vull jugar amb el meu gos i anar a la casa
de Taberter vull tindre mes macetes i anar a viure uns dies a una casa al
camp, a la muntanya o en una masia que tingui una granja.

El ruc savi

Un dia, al despertar-se, el ruc va dir:

— Vull aprendre de llegir;
si els savis, per ser savis, fan això,
també vull ser savi jo.

I, alçant-se, se n'anà sense més raons
dret al mestre de minyons:

— Bon dia, senyor mestre, ja em té aquí;
vull aprendre de llegir.

El mestre li va dir: — Molt ben pensat;
n'aprendràs si ets aplicat.

I li posà al davant un cartipàs
ple de lletres com el nas.

— Aquesta que aquí veus i que és talment
la teulada d'un convent
és la primera lletra i es diu a.
Digues a, per començar.

El ruc obrí una boca de tres pams
i engegà un parell de brams,
i el mestre, satisfet, digué: — Bé val
Dius perfectament la a.

El ruc inflat d'orgull, pegant un bot,
exclamà: — Doncs ja ho sé tot!

I ruc com va venir se'n va tornar,
i de ruc mai més passà.

APEL·LES MESTRES

EL RUC SAVI

Un dia al despertar-se, el ruc va dir:
— Vull aprendre de llegir;

Si els savis, per ser savis, fan això.

També vull ser savi jo.

I, alçant-se, se n'anà sense més raons
dret al mestre de minyons.

— Bon dia, senyor mestre, ja em té aquí;
vull aprendre de llegir.

El mestre li va dir: — Molt ben pensat;
n'aprendràs si ets aplicat.

I li posà un cartipàs

Ple de lletres com el nas

— Aquesta que aquí veus i que és talment
la teulada d'un convent
és la primera lletra i es diu A

Digues A per començar.

El ruc obrí una boca de tres pams

i engegà un parell de brams,

i el mestre satisfet digué: — Bé val!

Dius perfectament la A
El ruc inflat dorgull, fegant on bot.
exclamà: -Denc ja ho sé tot!
I ruc com va venir se'h va tornar,
i de ruc mai més passà.

APEL·LES MESTRES

"L'ESTGE"

Nens Divendres 17 d'octubre de 2014¹¹

L'estatge són ones colònies que fa el meu grup de Natació vam anar a l'Escola, madavem a la platja també vam fer canoa i padel surf. El primer dia vam desfer les moltes i vam anar a jugar a la platja i a la nit vam fer un joc molt divertit, sense llinternes. El segon dia vam començar a entrenar i a la nit també vam fer un joc. El tercer dia vam anar a una plataforma al mitg del mar i de allà ens tirarem, també el tercer dia vam fer canoa i padel surf, i a la nit vam fer la nit de por va ser molt divertida van fer veure que un nen l'havien reuvestrat, però era de broma després quan vam arribar a l'alberg vam fer el XOU, el meu grup vam fer castells vam fer un pilar de dos i no va caure el grup de la meua germana van fer una canço, i també van fer coses molt divertides altres persones.

L'ESTIU

Cuon acabi el curs anire al Casal d'estiu
amb els amics a passar-mo bé. Destres
anire a la masella per ser amics i vells amics que tinc
allà.

Destres anire a Sitges i allà veure el Rodri un
amic, la festa major amb el drac, l'aguita, els gegants
els
anire a la platja a Banyarri i al 11 de

Setembre CATALUNYA INDEPENDENT
i al 15 carr escola.

El ruc savi

Un dia, al despertar-se, el ruc va dir:

— Vull aprendre de llegir;

si els savis, per ser savis, fan això,
també vull ser savi jo.

I, alçant-se, se n'anà sense més raons
dret al mestre de minyons:

— Bon dia, senyor mestre, ja em té aquí;
vull aprendre de llegir.

El mestre li va dir: — Molt ben pensat;
n'aprendràs si ets aplicat.

I li posà al davant un cartipàs
ple de lletres com el nas.

— Aquesta que aquí veus i que és talment
la teulada d'un convent
és la primera lletra i es diu a.
Digues a, per començar.

El ruc obrí una boca de tres pams
i engegà un parell de brams,
i el mestre, satisfet, digué: — Bé val
Dius perfectament la a.

El ruc inflat d'orgull, pegant un bot,
exclamà: — Doncs ja ho sé tot!
I ruc com va venir se'n va tornar,
i de ruc mai més passà.

APEL·LES MESTRES

El rei savi

Un dia, al despertar-se, el ruc va dir:

— Vull aprendre de llegir;

Si els savis, per ser savis, fan això
també vull ser savi jo

I, alçant-se, se n'anà sense més raons
dret al mestre de minyons:

— bon dia, senyor mestre, ja em té aquí
vull aprendre de llegir.

El mestre li va dir: molt ben pensat

n'aprendràs si ets aplicat

i li posà al davant un cartipàs
ple de lletres com el nas

— Aquesta que aquí veus i que és talment
la teulada d'un convent
és la primera lletra i es diu a

Digues a, per començar.

El roc obrí una boca de tres rams

i engegà un ratell de brams

i el mestre, satisfet, digué: -be va!

Dius versetament la a

El roc insolat d'orgull, veient un bot,

exclamà - Dons ja ho se tot!

i roc com va venir se'n va tornar,
i del roc mai més passà

A re. les mestres

17/10/19

12

La classe

Ens diem la classe de les cotorres i com
el nom o diu som unes cotorres.

Començem pel Pau el meu millor te el tel
Curt una samarreta negra i pantalons texans
li agrada jugar a futbol.

Després el Oriol es ros també baixet te
la samarreta blava i pantalons de xindal
també li agrada jugar a futbol.

també la Martina li agrada el Hey arte
es riallera i li agrada dir Hey Hey tota
Samarreta blava i pantalons blau marins.

Tot seguit el Nelo porta ulleres de color
blau Samarreta vermella i pantalons negres.
li agraden els ordinadors i tablets.

La claudia que li agrada xerrar com la Martina
I tota l'altra classe son unes cotorres, bueno tota la cl

L'ESTIU

B

Jo m'agradaria anar a París aquest estiu perquè
m'agrada molt el paisatge i tot adorns perquè no hi fa
molta calor i a segon lloc on vull anar és a
Brasil perquè això és on es juga el mundial
i crec que disfrutaria una experiència
fantàstica i podria anar a veure el rio
de Janeiro i em podria veure a la platja
amb el sol i fer-me més moreno i
això és el que m'agradaria fer aquest
estiu amb tota la meua família.

El ruc savi

Un dia, al despertar-se, el ruc va dir:

—Vull aprendre de llegir;

si els savis, per ser savis, fan això,

també vull ser savi jo.

I, alçant-se, se n'anà sense més raons

dret al mestre de minyons:

—Bon dia, senyor mestre, ja em té aquí;

vull aprendre de llegir.

El mestre li va dir: —Molt ben pensat;

n'aprendràs si ets aplicat.

I li posà al davant un cartipàs

ple de lletres com el nas.

—Aquesta que aquí veus i que és talment

la teulada d'un convent

és la primera lletra i es diu a.

Digues a, per començar.

El ruc obrí una boca de tres pams

i engegà un parell de brams,

i el mestre, satisfet, digué: —Bé va!

Dius perfectament la a.

El ruc inflat d'orgull, pegant un bot,

exclamà: —Doncs ja ho sé tot!

I ruc com va venir se'n va tornar,

i de ruc mai més passà.

APEL·LES MESTRES

EL RUC SAVI

13

Un dia al despertar-se, el ruc va dir:

— Vull aprendre de llegir;

si els savis, per ser savis, fan això, també vull ser savi jo.

I, alçant-se, se n'anà sense més raons dret al mestre de minyons:

Bon dia, senyor mestre, ja em té aquí;

vull aprendre a llegir.

El mestre li va dir: — Mol ben pensat; n'aprendràs si ets aplicat.

I li posà al davant un cartipàs ple de lletres com el nas.

Aquesta que aquí veus i que és talment la teulada d'un convent
és la primera lletra i es diu a.

Digues a per començar.

El ruc obrí una boca de tres pams i engegà un parell de brams,

i el mestre, satisfet digué: — Bé va!

Dius perfectament la a.

El ruc inflat d'orgull pegant un bot, exclamà: — Doncs ja ho sé tot!

I ruc com va venir se'n va tornar, i de ruc mai més passà.

APEL·LES MESTRES

Maha 17/10/14

13

LES MEVES VACANCES D'ESTIU

Jo vaig anar de vacances a marroc a visitar la meua família. Vem anar amb cotxe i després amb vaixell. El viatge va ser molt cansant quan vaig arribar a casa vaig anar a dormir. A l'endemà va venir el meu tiet de Bèlgica. Després d'un dia vaig anar a visitar els meus avis a la muntanya; el meu germà gran i jo ens vam anar a sopar a la platja. Els altres dies, va venir altra família a casa i els altres dies vam anar a la platja i a sopar a algúceima un restaurant com a Barcelona. L'últim dia vaig anar altre cop a casa dels meus avis per la despedida. Quan vam arribar a Espanya ja va començar el cole.

ESTIU

Aquest estiu m'ha agradaria anar-me ha la Picina,
hanar al Portaventura i a més a més quedar-
me ha l'hotel i Passar unes quantes nits
al Portaventura. Després hanar al Brasil
amb avió. Al tornar del Brasil Anar ha la
font del cursos i Passar el dia allà.
Apuntar-me ha cursos de teatre perquè
m'agrada molt fer-lo.

EL RUC S A V I

Um dia, al despertar-se el ruc va dir:

- vull aprendre de llegir;

si els savis, per ser savis, fan això,

també vull savi jo.

I, alçant-se, se'n anà sense més raons
dret al mestre de minyons:

- Bon dia, senyor mestre, ja em té aquí;
vull aprendre de llegir.

El mestre li va dir: - Molta ben pensat;
m'apendràs si ets aplicat.

i li posà al davant un cartí Pàis

ple de lletres com el mas.

- A què és que aquí veus i que és talment
la teulada d'un convent
és la primera lletra i es diu a.

Digueu a per començar.

El ruc obrí una boca de tres pams
i engegà un parell de brams,
i el mestre, satisfet, digué: - Bé va!
Dius perfectament la a.

El ruc inflat d'orgull pegant un bot
exclamà: - Doncs ja ho sé tot!
I ruc com va venir se'n va tornar,
i de ruc mai més passà.

El ruc savi

Un dia, al despertar-se, el ruc va dir:

- Vull aprendre de llegir;
si els savis, per ser savis, fan això,
també vull ser savi jo.

I, alçant-se, se n'anà sense més raons
dret al mestre de minyons:

- Bon dia, senyor mestre, ja em té aquí;
vull aprendre de llegir.

El mestre li va dir: - Molt ben pensat;
n'aprendràs si ets aplicat.

I li posà al davant un cartipàs
ple de lletres com el nas.

- Aquesta que aquí veus i que és talment
la teulada d'un convent
és la primera lletra i es diu a.
Digues a, per començar.

El ruc obrí una boca de tres pams
i engegà un parell de brams,
i el mestre, satisfet, digué: - Bé va!
Dius perfectament la a.

El ruc inflat d'orgull, pegant un bot,
exclamà: - Doncs ja ho sé tot!

I ruc com va venir se'n va tornar,
i de ruc mai més passà.

APEL·LES MESTRES

Dinsendres 17 D'octubre de 2014

14

AQUET CAP DE
SETMANA

Aquet cap de setmana vaig anar a casa dels meus
avis a Barcelona que tenia molts deures. Quan els
vaig acabar vaig anar en vaig poder una Pel·lícula
cantando bajo la lluvia i vaig fer una mig
diada esport a la meua casina Noa. Quan va
arribar la meua casina Noa i el meu tiet que
nomes volia a deixar la Noa vam sopar dormir
i a l'endemà vam anar a mirar si els meus
avis estaven de portar vam esmorzar Jugr Oinar
i vaig anar a casa meua a anar i ha sopar.

L'ESTIU

Aquest estiu m'agradaria anar a un creuer
per el Mediterrani, el creuer molt que sigui
molt gran, amb piscina, jacuzzi, bar molt gran,
llits de luxe, discoteca, algun lloc per deixar
els gossos.

També m'agradaria anar a Port Aventura,
ja que el 2015 faran una atracció de
terraris.

I també m'agradaria anar a Nova York,
Per veure la estatueta de la llibertat...

El ruc savi

Un dia, al despertar-se, el ruc va dir:

—Vull aprendre de llegir;
si els savis, per ser savis, fan això,
també vull ser savi jo.

I, alçant-se, se n'anà sense més raons
dret al mestre de minyons:

—Bon dia, senyor mestre, ja em té aquí;
vull aprendre de llegir.

El mestre li va dir: —Molt ben pensat;
n'aprendràs si ets aplicat.

I li posà al davant un cartipàs
ple de lletres com el nas.

—Aquesta que aquí veus i que és talment
la teulada d'un convent
és la primera lletra i es diu a.
Digues a, per començar.

El ruc obrí una boca de tres pams
i engegà un parell de brams,
i el mestre, satisfet, digué: —Bé va!
Dius perfectament la a.

El ruc inflat d'orgull, pegant un bot,
exclamà: —Doncs ja ho sé tot!
I ruc com va venir se'n va tornar,
i de ruc mai més passà.

APEL·LES MESTRES

EL RUC SAVI

Um dia, al despertar-se, el ruc va dir:

—Vull aprendre de llegir;
si els savis, per ser savis, fan això,
també vull ser savi jo.

I, alçant-se, se n'anà sense més raons
dret al mestre de minyons:

—Bon dia, senyor mestre, ja em té aquí;
vull aprendre de llegir.

El mestre li va dir: —Molt ben pensat;
n'aprendràs si ets aplicat.

I li posà al davant un cartipàs
ple de lletres com el nas.

- Aquesta que aquí veus i que és talment
la teulada d'un carrer
és la primera lletra i es diu a.
D'iques a, per començar.

El ruc obrí una boca de tres pans
i engegà un parell de brams,
i el mestre, satisfet, digué: - Bé na!
Dius perfectament la a.

El ruc i nglot d'orgull, pegant un bot,
exclamà: - Dars ja ha se tat!

I ruc cam va veus se'n va tornar,
i de ruc mai més passà.

APEL·LES MESTRES

Sant Cugat Sesgarrigues, desembre de 2014

